

Luterilainen

N:o 1-2 2024 ❄ 1926 - 2024 ❄ 99.VUOSIKERTA

Jos te pysytte minun sanassani, niin te
totisesti olette minun opetuslapsiani;
ja te tulette tuntemaan totuuden,
ja totuus on tekevä teidät vapaiksi.

Joh. 8:31, 32

Psalmi 32

Syntisen vanhurskauttamisesta

Daavidin mietevirsi. Autuas se, jonka rikokset ovat anteeksi annetut, jonka synty on peitetty! Autuas se ihminen, jolle Herra ei lue syntiä ja jonka hengessä ei ole vilppiä! Kun minä vaikenin, riutuivat luuni jokapäiväisestä valituksestani. Sillä yötä päivää kätesi oli raskaana päälläni. Nesteeni kuivui kuin kesän helteessä. Sela. Tunnustin sinulle syntini enkä peittänyt pahoja tekojani. Sanoin: "Tunnustan Herralle rikokseni", ja sinä annoit anteeksi syntivelkani. Sela. Sen tähden rukoilkoot sinua kaikki pyhät aikana, jona sinut voidaan löytää. Vaikka suuret vedet tulvisivat, ne eivät ulotu heihin. Sinä olet suojani, sinä varjelet minut hädästä, sinä ympäröit minut pelastuksen riemulla. Sela. "Opetan sinua ja osoitan sinulle tien, jota sinun tulee vaeltaa. Neuvon sinua, silmäni sinua ohjaa." Älkää olko kuin järjettömät oriit ja muulit, joita suitsilla ja ohjaksilla, niiden valjailla, suistetaan. Muuten ne eivät sinua lähesty. (Ps. 32:1–9)

Opetan sinua ja osoitan sinulle tien, jota sinun tulee vaeltaa.

Sillä tiellä tahdon sinun olevan. Pyydät minua vapahtamaan itsesi. Älä huolehdi siitä. Älä yritä opettaa minua äläkä myöskään opeta itseäsi, vaan jätä itsesi minun haltuuni. Työdy minuun mestarinasi; minä ohjaan sinua sitä tietä, jolla vaellat minun mieleni mukaisesti. Sinusta se tie näkyy vievän turmioon, koska se ei kulje mielesi mukaisesti; tämä ajatus on sinulle vahingollinen ja

MARTTI LUTHER

minulle haitallinen. Ei pidäkään käydä sinun ymmärryksesi mukaan, vaan yli sinun ymmärryksesi. Vaivu sinä ymmärtämättömyyteen, niin minä annan sinulle minun ymmärrykseni. Ymmärtämättömyys on oikea ymmärrys; tietämättömyys siitä, mihin menet, on oikea tieto päämäärästäsi. Minun ymmärrykseni tekee sinut aivan tietämättömäksi. Niin Aabraham lähti isänmaastaan eikä tiennyt mihin. Hän jättäytyi minun tietoni varaan ja luopui omastaan ja saapui oikeata tietä oikeaan päämäärään. Katso, tämä on ristin tie; sinä et voi itse löytää sitä, vaan minun täytyy kuljettaa sinua niin kuin sokeaa. Sen tähden et sinä (ei ihminen eikä mikään luotu), vaan »minä», minä itse, »opetan sinua kulkemaan sitä tietä, jota sinun tulee vaeltaa». Seuraa minua, älä itse valitsemassasi työssä äläkä itse ajattelemassasi kärsimyksessä, vaan siinä, mikä kohtaa sinua vastoin valintaasi, ajatuksiasi ja haluasi. Siinä minä kutsun; ole siinä oppilaani. Silloin on aika; mestarisi on läsnä (Joh. 11:28). Älä ole silloin hevosen, järjettömän eläimen kaltainen.

Jos seuraat minua ja antaudut johdettavakseni, katso, silloin Minun silmäni sinua vartioitsee.

Martti Luther – Minä tunnustin syntini

Olkaa levolliset!

"Älkää olko aralla mielin. Uskokaa Jumalaan, ja uskokaa minuun. Minun Isäni kodissa on monta asuntoa. Jos ei niin olisi, sanoisinko teille, että menen valmistamaan teille paikan? Vaikka menen valmistamaan teille paikan, tulen takaisin ja otan teidät tyköni, että tekin olisitte siellä, missä Minä olen. Tiedätte, minne minä menen – myös tien tiedätte."
(Joh. 14:1-4)

Ajallisessa elämässämme on monenlaista huolta ja murhetta. Uuden vuoden alkaessa monia painavat huoli jaksamisesta ja toimeentulosta. Yksinäisyys, terveysongelmat ja väkivalta eri muodoissaan ovat yhä kipeämmin osa tämän päivän kärsimystämme. Vapahtajamme Jeesus Kristus sanoo kuitenkin "Älkää olko aralla mielin." Hän on lupauksensa mukaan kanssamme joka päivä maailman loppuun asti ja sen jälkeen ikuisesti. Siksi Hän on läsnä myös kaikissa kivuissa. Herramme kärsii kanssamme. Hän, joka kantoi koko ihmiskunnan kaikki synnit, kärsii edelleen. Ei enää syntiemme painosta, ne ovat poissa, mutta Hän suree, kun me suremme. Häneen sattuu, kun meihin sattuu. Kallis lukija, tiedä siis, että Sovittajasi näkee ja tietää jokaisen kyyneltesi, aivan kaikki kipusi. Eikä Hän vain näe, vaan Hän myös kokee sen, koska se kaikki osuu myös Häneen. Siksi Jeesus jatkaa: "Uskokaa Jumalaan, ja uskokaa minuun." Kaiken elämän vaelluksen keskellä paras johdatus, apu ja turva on Jumalan sanassa. Ahdistukset ja kärsimykset eivät lopu koskaan kokonaan täällä maan päällä. Siksi tarvitaan elämänohjeet ja kartta sinne missä ei enää mitään kipua ole. Äläkä luovu Raamatun sanasta, kun huomaat ja tiedät, ettei elämäsi täytä Jumalan pyhää lakia, vaan anna Jeesuksen olla täysi täyteys puolestasi, pitää sinut omana ja johtaa Isänsä kotiin. Siellä sinuakin odottaa ikuinen asunto. Sinne Hän on jo valmistanut sinulle sijasi ja ottaa sinut jo täällä uskossa luokseen. Hän pitää sinut iankaikkisesti turvissaan. Nyt tiedät tien. Usko siis Häneen, joka on tie, totuus ja elämä. Hän on elänyt täydellisen elämän edestäsi ja Hän on kuollut puolestasi. Älä ole aralla mielin, vaan ole levollinen, usko, turvaa ja luota Vapahtajaasi. Ei Hän sinusta koskaan luovu.

Marko Kailasmaa

"Eikö Isä voi antaa anteeksi?"

Ja anna meille syntimme anteeksi, niin kuin mekin annamme anteeksi niille, jotka ovat meitä vastaan rikkoneet. (Matt. 6:12)

Isä ja viisivuotias poika olivat kävelyllä. Isä varoitti lasta menemästä vierustalla olevan piikkilanka-aidan alitse, jottei loukkaisi itseään ja repisi vaatteitaan. Mutta eipäs aikaakaan, kun poika livahti aidan alitse, paita tarttui langanpiikkiin ja repeytyi. Isä nuhteli uhkaavasti, mutta lapsi vastasi: "Eikö isä voi antaa anteeksi, kun Jumalakin antaa anteeksi?" Onpas se sattuva kuva meistä, jotka olemme saaneet Jumalan lapsen nimen!

Kasteen ja uskon kautta me olemme Jumalan lapset. Ajan alhoa kulkiessamme me saamme laulaa: "Mut matkalla on lohdutukseni: On Jumala kumppani mulla." Me kuljemme rakkaan taivaallisen Isämme kanssa, ja Hän varoittaa meitä pysymään raja-aitojen sisäpuolella, kavahtamaan syntiä ja karttamaan kaikkea, mistä sana varoittaa. Mutta kuinka käy? Emmeköhän vain livahda aidan alitse? Saamme haa-voja, puku repeytyy, ja Isä vihastuu.

Teemmekö tahallamme syntiä?

Sellainen kiusaus tulee usein uskolle Jumalan lapselle. Pahat ajatuk-

set tulevat, ja me annamme vanhan ihmisen herkutella! Joku silittelee vastakarvaan, ja me kannamme kaunaa! Tulee vastoinikäymistä, ja mikä napina! Lyömme laimin sanan, sakramentin, rukoilemisen ja pyhien yhteyden aivan kuin tuo kaikki olisi samantekevää. Tulee houkutus vilppiin ja valheeseen, ensin pienemmissä ja sitten suuremmissa asioissa. Rupeaa tuntumaan, että saahan sitä "tilapäisesti" noudattaa lihan ja ajatusten mielitekoja. Kun sitten katuu, niin Jumala antaa anteeksi! Näin kauheat kiusaukset voivat näyttää aivan viattomilta.

Mutta voi kuinka katkeraa, kun kristitty astuu tuollaiseen surmanloukkuun! Hän saattaa luisua suruttomuuteen, voi langeta kokonaan uskosta, tai hän elää pahan oman-tunnon vaivoissa. Armoon pääsy ei ollutkaan niin helppoa! Tunnetta Jumalan vihaa ja vihollinen ahdistaa uhkauksilla: Sinulle ei enää kuulu-kaan Jumalan armo! Kaikki synti on siis vaarallista. Kristityn tulee aina valvoa ja rukoilla, ettei joutuisi kiusaukseen. Vaikka Jumala antaa-kin anteeksi "tahallisenkin" synnin, kuinka helposti se viekään surutto-

muuteen, niin ettei enää ole katumusta eikä uskoa! Kuinka vaikea onkaan katuvaishana enää uskoa, että Jumala todella antaa anteeksi! Kuinka raskasta onkaan tuo lankeemuksen muisto, vaikka pääsisimmekin jälleen varmuuteen Jumalan suuren armosta ja anteeksiantamuksesta Kristuksessa Jeesuksessa!

Syyllystymmekö, jos teemme syntiä heikkoudesta?

Synti on syntiä silloinkin, kun teemme sitä tietämättömyydestä tai vastoin tahtoaamme. Uskovainen ei voi olla näiden vikojensa ja heikkouksiensa suhteen välinpitämätön. Sanoohan Raamattu, että meidän tulee panna pois kaikki "synti, joka helposti saa meidät kiedotuksi". Sanoohan Jumala että meidän tulee olla pyhiä ja nuhteettomia kaikessa. Tämä onkin meidän raskain taakkamme, että me, jotka olemme pesseet vaatteemme ja valkaisseet ne Karitsan veressä, olemme yhtä kaikki syntisiä. Vielä uskovaisinakin synti oikein asuu meissä ja meidän täytyy tunnustaa apostolin kanssa: *"Minä tiedän, ettei minussa, se on minun lihassani, asu mitään hyvää."* *Tämä koskee meihin niin kipeästi, että me valitamme: "Minä viheliäinen ihminen, kuka pelastaa minut tästä kuoleman ruumiista?"*

(Room. 7:17,18,24)

Miksi syntiä ei lueta uskovaalle?

Jeesuksessa Jumala tuli ihmiseksi. Meidän sijaisenaamme Hän täytti Jumalan lain ja kantoi synnittömässä

ruumiissaan meidän syntimme ris-tinpuuhun. Hän on meidän syntiemme sovitus. Ihminen, joka Hänet uskossa ottaa vastaan, on Jumalasta syntynyt. Hänestä on tullut kaksois-olento. Hänessä oleva uusi ihminen ei tee syntiä. (1 Joh. 3:9) Tämä uusi ihminen "Jumalan mukaan on luotu totuuden vanhurskauteen ja pyhyyteen." (Ef. 4:24) Tämän uuden ihmistemme puolesta me mielellämme yhdyimme Jumalan lakiin, vihaamme syntiä ja rakastamme vanhurskautta. (Room. 7:22)

Mutta meissä asuva turmelus eli vanha ihminen sotii uutta ihmistä vastaan ja pitää vankina meidän jäsenemme ja aistimme. Uusi ihminen tosin on vallannut meidän tahtomme, mutta vanha ihminen usein estää tämän tahtomme tapahtumisen. "Jos minä siis teen sitä, mitä en tahdo, niin sen tekijä en enää ole minä, vaan synti, joka minussa asuu." (Room. 7:20)

Minkä minä nyt siis heikkoudesta teen vanhan ihmiseni tähden, vastoin tahtoani, sitä minä kadun ja valitan ja sen Jumala minulle Kristuksen tähden joka päivä armollisesti anteeksi antaa!

Minä, aidan alla itseäni repinyt raukka, sanon nyt apostolin kanssa: "Näin minä siis tämmöisenäni palvelen mielellä Jumalan lakia, mutta lihalla synnin lakia." Ja koska Isä voi antaa anteeksi, niin minä sanon: "Kiitos olkoon Jumalalle Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme kautta." (Room. 7:25)

G.A. Aho:

Tiedän Lunastajani elävän

Jumalan Hengen vaikutus seurakunnan työssä

Luterilainen n:o 7/1973.

Saarna aikuisten leirillä 29.7.1973.

Ei sotaväellä eikä voimalla, vaan minun Hengelläni, sanoo Herra Sebaot.

(Sakarja 4:6)

Jumala lausui tekstimme sanat Serubbaabelille, juutalaisten johtajalle, aikana, jolloin into ja toivo Herran kansan keskuudessa oli sammumaisillaan. Serubbaabel oli johtanut ensimmäisen ryhmän pakkosiirtolaisia Baabelista takaisin Jerusalemiin. Saavuttuaan Jerusalemiin nämä siirtolaiset ryhtyivät rakentamaan temppeliä. He laskivat perustuksen suuresti iloiten, täynnä toivoa ja intoa. Mutta tällainen mieli ei kestänyt kauan. Huomattuaan, miten vähäiset heidän voimavaransa olivat, miten suuri edessä oleva työ oli, miten suuri oli vastustajien joukko, ja kuultuaan vanhusten itkevän sekä muistaessaan entisen temppelin loistoa Serubbaabel ja muut temppelin rakentajat masentuiivat ja työ pysähtyi. Viidentoista vuoden aikana se ei edistynyt lainkaan.

Rohkaistaksensa johtajaa ja kansaa Herra lausui tekstimme sanat Serubbaabelille profeetta Sakarjan kautta! Siitä huolimatta, että he ovat köyhiä ja heikkoja verrattuina ensimmäisen temppelin rakentajiin, heillä ei ole syytä menettää toivoaan. Työ on Herran. Hän on sen päättävä. Osoittaaksensa Serubbaabelille miten tämä tulee tapahtumaan Herra antaa hänelle näyn, josta

kerrotaan meille tekstimme edellisissä jakeissa.

Profeetta näkee kultaisen lampunjalan ja sen yläpuolella sen öljyastian ja lampunjalassa sen seitsemän lamppua ja seitsemän öljyputkea lamppuihin, jotka ovat ylimpänä. Ja kaksi öljypuuta sen ääressä, toinen öljyastian oikealla, toinen vasemmalla puolella. Näistä puista virtaa jatkuvasti runsaasti öljyä öljyastiin. Sitten profeetta kysyy: ”Mitä nämä ovat Herra?” Vastaukseksi Herra lausuu tekstimme sanat: ”Ei sotaväellä eikä voimalla, vaan minun Hengelläni sanoo Herra Sebaot.” Toisin sanoen: Niin kuin lampunjalka – joka kuvaa Herran seurakuntaa – saa jatkuvasti öljyä – öljy kuvaa Pyhää Henkeä – elävästä öljypuusta, samoin Pyhä Henki on antava runsaasti voimaa Herran palvelijoille, niin että he voivat menestyksellisesti rakentaa Herran temppeliä.

Näin rohkaistuina johtaja ja kansa jatkoivat rakennustyötä. Rakennusaineista ei ollut puutetta. Rakennustyö edistyi nopeasti. Kuuden vuoden kuluttua temppeli vihittiin tarkoitukseensa. Kun kansa katsoi valmista rakennusta, sen jokainen kivi ja hirsä vahvisti, mitä Herra oli sanonut: ”Ei sotaväellä eikä voimalla, vaan minun Hengelläni.” Paina sinäkin ystävä nämä sanat syvälle sydämeesi. Jumala täyttää lupauksensa kirkon rakentamisesta Henkensä kautta. Hänen valtakuntansa edistyminen ei riipu ihmisvoimista.

1. Missä ihmisvoimaan turvataan, siellä Jumalan voima hylätään

On tärkeää, että tämä totuus saa painua sydämeemme ensinnäkin sen tähden, että siellä missä ihmisvoimaan turvataan, siellä Jumalan Hengen voima hylätään. Niin kauan kun ihminen uskoo itse omin voimin voivansa ansaita Jumalan suosion, niin kauan hänelle ei kelpaa se voima, jota Herra tarjoaa jokaiselle syntiselle. Kun Naeman, Aramin maan sotapäällikkö, pienen israelilaisen tytön kehotuksesta meni profeetta Elisän luo etsimään parantavaa lääketta spitaalitaudilleen, oli hän ylpeä ja luotti täysin itseensä ja siihen, mitä ihmisvoima saa aikaan. Kun profeetta Elisa osoitti hänelle, ettei hän ollut itsessään mitään, hän loukkaantui ja aikoi palata kotimaahansa. Mutta hänen palvelijansa pyytämällä pyytäen saivat hänet jäämään ja noudattamaan Elisän nöyryyttävää käskyä. Jos hän olisi palannut kotimaahansa ylpeänä, hän olisi pysynyt spitaalisena, mutta vielä ikävämpää, hän olisi jäänyt synteihinsä, Jumalan vihan alaiseksi.

”En tarvitse uskontoa enkä kirkkoa” sanoo nytkin moni. ”Pääsen taivaaseen siinä kuin muutkin. En ole mitään pahaa tehnyt.” Ja kun heille sanotaan: ”Jos joku ei synny vedestä ja Hengestä, ei hän voi päästä sisälle Jumalan valtakuntaan”, he raivostuvat, niin kuin Naeman, kun Elisa käski hänen mennä peseytymään seitsemän kertaa Jordanissa. Mutta ihmisvoimaan turvaavia ei löydy ainoastaan näkyvän kirkon ulkopuolelta. Heitä on myös sisäpuolella. Monet rakentavat täytettyjen velvollisuuksien, armonkokeusten, nöyryytensä, rukouksensa,

pyhityksensä ja seurakuntaan kuulumisensa varaan. Nämä ovat heidän turvansa ja lohdutuksensa, heidän uskonsa perustus. Mutta tämä perustus ei kestä Jumalan edessä. ”Olkaa siis te täydellisiä niin kuin teidän taivaallinen Isänne täydellinen on”, sanoo Jumala. ”Kirottu olkoon jokainen, joka ei pysy kaikessa mikä on kirjoitettuna lain kirjassa niin että hän sen tekee.”

Naeman palasi kotimaahansa nöyränä Jumalan lapsena, jota Herran Henki kuljetti, ei enää luottaen omiin kykyihinsä, vaan nyt luottaen Jumalan voimaan.

Niille, jotka hätäntyneinä kysyvät: ”Mihin sitten panen turvani, jos parhaimmatkaan tekoni eivät Jumalalle kelpaa? Miten voin seistä Jumalan edessä tuomiopäivänä?” Herra sanoo: Turvaa minuun, samaan Jumalaan, johon Naemankin turvasi. Olen armollinen Jumala. Olen antanut oman Poikani Jeesuksen täyttää kaikki lain käskyt puolestasi. Hän on myös sinun sijaisnasi kärsinyt sen rangaistuksen, jonka synneilläsi ansaitsit. Hänen tähtensä olen antanut sinun ja koko maailman synnit anteeksi. Kun Häneen uskot, hänen ansioonsa turvaat, ei syntiäsi lueta sinulle, vaan olet silmissäni yhtä puhdas kuin Hän ja varmasti kelpaat taivaaseen.

Voit sanoa: Isä, minulla ei ole mitään muuta kuin syntiä esitettävänä Sinulle, mutta sinä olet antanut minulle Poikasi vapaana armolahjana. Hän on vanhurskauteni. Hänessä on minulle lunastus Hänen verensä kautta, rikkomusten anteeksisääminen hänen armonsa rikkauden mukaan. Hänessä uskallan tulla eteesi, sillä hänen verensä puhdistaa minut kaikesta synnistä.

2. Jumala rakentaa kirkkoaan Hengen voimalla

Tekstimme sanoma on meille tärkeä myös sen tähden, että meillä on taipumus unohtaa, että Jumala rakentaa kirkkoaan Hengen voimalla. Niin kuin Serubbaabel ja muut Baabelista tulleet pakkosiirtolaiset, niin mekin katsomme liian paljon inhimillisiin seikkoihin. Näin intomme, palavuutemme ja ilomme tahtoo riippua niistä. Me ajattelemme: ”Jos saisin jostakin suuren rahasumman, antaisin sen seurakunnalleni, silloin ei meillä olisi mitään hätää. Jos meillä olisi erittäin lahjakas pastori, jolla olisi myös miellyttävä persoona, silloin seurakuntamme kyllä edistyisi. Jos jäsentemme joukossa olisi muutamia vaikutusvaltaisia ihmisiä, jos meillä olisi loistava kirkkorakennus, suuret urut, jos ...”

Ja päinvastoin, jos näemme, että meiltä nämä asiat puuttuvat ja vielä sen lisäksi huomaamme, että meitä vastustetaan, ja kuulemme, kun jotkut itkien valittavat tilannetta ja muistelevat parempia aikoja, silloin me helposti unohtamme, että Jumala tekee työtään Hengen voimalla ja että tämä voima ei ole riippuvainen tällaisista inhimillisistä asioista. Seurauksena on, että me masennumme, intoa puuttuu ja me estämme Pyhän Hengen työtä.

Ajatelkaamme Uuden testamentin kirkon alkua. Missä olivat vaikutusvaltaiset ja varakkaat jäsenet, missä olivat loistavat rakennukset ja loistavat kaunopuhujat? Oli vain pieni joukko opetuslapsia, maailman silmissä vaatimattomia – mutta mitä tapahtui? Kolme tuhatta tuli uskoon ja kastettiin heti ensimmäisenä helluntaipäivänä. Ja seurakunta kasvoi

nopeasti huolimatta siitä, että vastustus oli voimakasta. Näin tapahtuu, kun Jumala saa Hengen voimalla kirkkoaan rakentaa.

Muistatte varmaan sen tapahtuman, josta kerrotaan ensimmäisessä kunin-gasten kirjassa, kun profeetta Elia seisoi Hoorebin vuorella. Ensin Herra kulki ohitse ja suuri ja raju myrsky, joka halkoi vuoret ja särki kalliit, kävi Herran edellä; mutta Herra ei ollut myrskyssä. Myrskyn jälkeen tuli maanjäristys, mutta Herra ei ollut maanjäristyksessä. Maanjäristyksen jälkeen tuli tulta, mutta Herra ei ollut tullessa. Tulen jälkeen tuli hiljainen tuulen humina. Herra oli siinä. – Hän on vieläkin evankeliumin hiljaisessa äänessä. Sen kautta Pyhä Henki tekee työnsä.

Julistakoot seurakunnan sananpalvelijat evankeliumin ilosanomaa puhtaasti ja uskollisesti, jakakoot sakramentit Kristuksen käskyn mukaan – ja Pyhä Henki on tekevä työnsä. Nämä ovat ne välineet, joita Hän käyttää ja joihin hän on sitonut meidät. Eläkööt sekä seurakunnan pastori että seurakunnan jäsenet tämän evankeliumin arvon mukaisesti, osoittakoot he sanoillaan ja elämällään, että Pyhä Henki asuu heissä ja kuljettaa heitä, että he ovat Jumalan lapsia. – Seuratkoon seurakunta opetuslasten esimerkkiä ja kokoontukoon säännöllisesti yhteen Sanaa kuulemaan ja rukoilemaan Pyhää Henkeä. Silloin Herra varmasti Henkensä kautta täyttää lupauksensa ja rakentaa kirkkoansa ja hänen valtakuntansa edistyy.

3. Emme aina saa heti nähdä Hengen hedelmiä

Älkäämme kuitenkaan, ystävät, odotta-ko, että saamme aina nähdä Hengen työn

hedelmää. Tätä meille ei ole luvattu. Meille on vain annettu käsky kylvää Sanan siementä, jonka kautta Herra toimii, ja luottaa siihen, että Sana ei tyhjänä palaja. Me istutamme ja kastelemme, mutta Jumala antaa kasvun omalla ajallaan.

Kun Herra lupaa, että hän rakentaa kirkkooan Hengen voimalla, eikä ihmisvoimalla, hän ei myöskään tarkoita, että meidän tulisi vain odottaa eikä toimia. Ei! Hän sanoo: "Menkää ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni. – Olkaa aina innokkaat Herran työssä – Palvelkaa toinen toistanne kukin sillä armolahjalla, minkä on saanut, Jumalan moninaisen armon hyvinä huoneenhaltijoina."

Hän tahtoo sanoa: Käyttäkää niitä lahjoja, jotka olen teille antanut. Käyttäkää hyväksenne niitä tilaisuuksia, joita avaan eteenne. Toimikaa voimianne säästämättä. Olkaa älykkäät kuin käärmeet ja viattomat kuin kyyhkyset. Mutta muistakaa, että kaikki yrityksenne ovat turhia, jos minä en niitä siunaa. Muistakaa, että ne ovat vain välikappaleita. Jos ne eivät saa palvella Henkeni asiaa, ne ovat turhia ja ilman merkitystä.

Suomen Tunnustuksellinen Luterilai-

nen Kirkko — Sinulla ei ole ulkonaista loistoa, ei suuria varoja, ei suurta jäsenmäärää, ei maailman kunniaa. Sinulla on vastustajia ja pilkkaajia. Mutta ole kaikesta huolimatta rikas ja voimallinen. Sillä puolellasi on Herra Sebaot, sotajoukkojen Jumala. Sillä onhan Sinulla Hänen Sanansa puhtaana. Se on Hengen väline, josta lauluntekijä on sattuvasti sanonut:

*"Se, turmion valtoja kaatanut on,
sen eessä on rauennut ihmisen työ.
Sen voima ja arvo on vertaamaton."*

Sinulla on myös Kristuksen asetuksen mukaiset sakramentit, kaste ja ehtoollinen. Molemmat ovat myös Hengen välineitä, joiden tehokkuus ja voima eivät riipu ihmisistä. Näiden armonvälineiden, sanan ja sakramenttien kautta, Henki voi muuttaa kivikovat sydämet, voi saattaa syntisiä pois pimeyden valtakunnasta, sielunvihollisen orjuudesta Jumalan valtakuntaan. Siellä saamme uskossa nauttia anteeksiantamusta, rauhaa ja iloa, jotka lahjat Vapahtajamme Jeesus hankki kaikille, viattomalla kärsimisellään ja kuolemallaan. – Näiden välineiden kautta Henki myös varjelee Herran omat uskossa ja saattaa heidät vihdoin iankaikiseen kunniaan. Seurakunta, kun olet rikas ja voimallinen, miksi arkailisit ja pelkäisit hoitaa sitä tehtävää, jonka Herra on sinulle uskonut? Miksi olisit käyttämättä, mitä olet Herraltasi saanut? Sotajoukkojen Jumala ei salli sinun joutua häpeään. – Nouse siis ja ole kirkas! Anna valosi loistaa. Ylennä Kristuksen lippu korkealle kaikkien nähtäväksi. Anna Herran sinun kauttasi tehdä muitakin rikkaiksi. Voimaa ei sinulta puutu. Aamen.

Rupert Efraimson

Kolme suurta

On olemassa kolme suurta lahjaa, jotka Jumala on antanut ja yhä antaa omillensa. Ne ovat usko, toivo ja rakkaus. Ne ovat kaikki toinen toistaan parempia lahjoja, joita kaikkia me tarvitsemme.

Usko on kaikkein arvokkain siinä suhteessa, että ilman sitä ei voi olla toivoa eikä rakkautta. Usko näet omistaa Kristuksen, jossa on syntien anteeksisaaminen, iankaikkinen elämä ja autuus. Pelastus on yksin armosta Kristuksen tähden. Me emme pelastu tekojemme eli rakkaudemme tähden. ”Jos vanhurskaus on saatavissa lain kautta, silloinhan Kristus on turhaan kuollut” (Gal. 2:21). Kun pelastus on yksin uskosta Kristukseen, se merkitsee sitä, että Kristus on ainoa autuutemme perusta. Siksi ei kelpaa edes meidän uskomme. Me emme kelpaa Jumalalle uskomme tähden, vaan Kristuksen tähden. Uskoa tarvitsemme, mutta se ei ole ansio. Usko on suurin siinä mielessä, että se yksin välittää meille pelastuksen.

Kristillinen **toivo** on varmuutta siitä, että aikanaan synnin ja ahdistuksen aika päättyy ja häiriintymätön autuus saavutetaan taivaissa. Toivo vakuuttaa meitä siitä, että se, minkä nyt uskossa omistamme, toteutuu näkemisessä. Niin toivo kannustaa kristityitä, että he jaksavat uskon tiellä eteenpäin.

Usko ja toivo ovat kuitenkin väliaikaisia, tähän maailmaan kuuluvia. Taivaassa meidän ei enää tarvitse uskoa. Meillä ei ole siellä enää syntiä. Siellä emme tarvitse enää toivoakaan, sillä kaikki Jumalan lupaukset ovat täydellisinä toteutuneet ja saamme katsella Karitsaa kasvoista kasvoihin.

Kestoon nähden **rakkaus** voittaa sekä uskon että toivon. ”Niin pysyvät nyt usko, toivo, rakkaus, nämä kolme; mutta suurin niistä on rakkaus” (1 Kor. 13:13). Sillä ”rakkaus ei koskaan häviä” (1 Kor. 13:8). Rakkaus on iankaikkinen. Usko Kristukseen synnyttää rakkautta. Kun rakkaudettomuus vaivaa meitä, katselkaamme Iankaikkista Rakkautta, joka kärsii syyttömänä syntiemme tähden, joka saa vastapalveluksena vain pilkkaa ja häväistystä, mutta joka silti rukoilee vastustajiensa edestä.

Markku Särelä – Sana on elämän lähde

Perintöosamme

"Hänessä me myös olemme saaneet perintöosan." (Ef. 1:11)

Kristukseen uskovalla on iankaikkinen perintö. Tätä perintöä emme ole ansainneet. Sitä ei ole meille säädetty tekojemme johdosta. Sanomattomassa armossa Jumala on pannut tuohon testamenttiin meidän nimemme, ”että me olisimme hänen kirkkautensa kiitokseksi”, kun hän uskoon tultuamme antoi meille Pyhän Hengen sinetin perintömme vakuudeksi.

Me saamme periä kaikki ne rikkaudet, jotka Jeesus on ansainnut kovalla työllään ja verensä kalliilla hinnalla. Tämä turmeltumaton ja saastuttamaton ja katoamaton perintö on taivaassa talletettuna meitä varten, jotka uskomme. Perintömme on taivaan autuus ja iankaikkinen elämä Kristuksessa Jeesuksessa. Tämä perintö meillä on täydellisenä taivaassa, mutta sen nauttiminen alkaa jo täällä ajassa. Sillä joka uskoo Poikaan, hänellä on iankaikkinen elämä. Nyt jo me elämme iankaikkista elämää kuolevaisessa ruumiissamme. ”Meillä on yhdyskuntamme taivaissa.” Me katsomme tätä maallista elämää taivaan kannalta. Me harkitsemme arvoja, päätöksiä, harrastuksia, tekoja ja saavutuksia sellaisina, miltä ne näyttävät, kun Kristus ilmestyy. Miltä näyttävät meidän surumme sen kirkkauden valossa, joka on ilmestyvä meihin? Miltä näyttävät nämä ja nuo arvot sen aarteen rinnalla, mikä meillä on taivaassa? Ja kuinka lyhyt onkaan tämä aika iankaikkisuuteen verraten! Täällä kaikki on muuttuvaa ja katoavaa. Loppuu terveys, loppuu ikä. Tänne jää omaisuus, tänne rakkaat omaisetkin. Mutta perintömme on Jumalan tallettama. Se odottaa meitä. Rakkaassa Vapahtajassamme Jeesuksessa me olemme saaneet taivaallisen perintöosan.

Oi Herra, iankaikkisen rikkauden ja kirkkauden Jumala, vieroita meitä näistä maallisista, että mielemme ja sydämemme olisi kiinnitetty taivaallisiin Kristuksessa Jeesuksessa. Aamen.

Voimattomalle voimaa

Meidän rikostemme tähden

Kristus on alttiiksi annettu meidän [lain] rikkomisiemme tähden ja kuolleista herätetty meidän vanhurskauttamisemme tähden.

(Room. 4:25)

Vasta sitten ymmärretään Kristuksen ylösnousemus oikein, kun Ylösnoussutta pidetään kaikkien ihmisten sijaisena ja kun hänen ylösnousemustaan ei pidetä Kristuksen asian onnellisena ja ihanana päätöksenä, vaan kaikkien ihmisten asian onnellisena ja ihanana päätöksenä. Kristushan ei kärsinyt itsensä tähden eikä kuollut itsensä tähden, vaan kaikkien ihmisten edestä. Niinpä hän ei myöskään noussut ylös itsensä tähden, vaan kaikkien ihmisten tähden.

Kun Kristus kärsi ja kuoli, hän oli Jumalan Karitsa, joka ei kantanut omia syntejään, vaan maailman synnit. (Joh. 1:29) Mutta kun hän nousi kuolleista, emme näe hänellä enää mitään syntiä. Havaitsemme, ettei hän kanna enää orjan muotoa (Fil. 2:9) eikä syntisen lihan muotoa. Hän on siis heittänyt päältäään syntikuorman ja jättänyt sen hautaansa. Missä siis ovat meidän syntimme? Ne ovat nyt kannetut pois Jumalan edestä, ne ovat ikuisesti haudatut. Sillä, kuten lauletaan: ”Mitä olin rikkonut, sen sinä kätkit hautaan. Sinne sinä sen suljit, niin se myös siellä pysyy.”

Kun Kristus kärsi ja kuoli, hän kärsi rangaistuksen meidän synneistämme, jotka hän salli lukea itsel-

leen, sillä Jesaja sanoo: ”Mutta hänet on haavoitettu meidän rikostemme tähden, runneltu meidän pahojen tekojemme tähden. Rangaistus oli hänen päällään, että meillä rauha olisi, ja hänen haavojensa kautta me olemme parannetut.” (Jes. 53:5) Mutta kun hän nousi kuolleista, näemme hänet kaikesta rangaistuksesta vapautettuna. Kenen rangaistus on nyt kärsitty? Ihmisten rangaistus.

Kun Kristus kärsi ja kuoli, hän halusi maksaa takaajanamme meidän velkamme, jotka me olimme Jumalaa vastaan kasanneet, sillä hän itse sanoo: ”Mitä en ole ryöstänyt, se minun täytyy maksaa.” (Ps. 69:5) Kun hän nyt nousi kuolleista, hänet, takaajamme, oli päästetty velkavankeudesta ja päästetty vapaalle jalalle. Missä on nyt velkakirjamme? Se on revitty rikki. Kaikki velkamme ovat maksetut. Isä Jumala on Kristuksen herättämisellä nyt itse julistanut, ettei tule enää koskaan vaatimaan meiltä maksua.

Kun Kristus kärsi ja kuoli, hän halusi uhrata itsensä Jumalalle ihmisten sovittamiseksi Jumalan kanssa ristin alttarilla. Kun Jumala hänet sen jälkeen herätti, niin hän selvästi todisti taivaan ja maan edessä, että hän oli hyväksynyt Poikansa uhrin ja havainnut sen täysin riittäväksi. Siten meille ihmisille on annettu tosiasiallinen todistus siitä, että Jumala on sovitettu kanssamme.

Kun Kristus kärsi ja kuoli, hän

kävi silloin sotapäällikkönämme, autuutemme ruhtinaana, Daavidinamme, suureen taisteluunsa vihollisiamme vastaan, lakia, kuolemaa, syntiä ja perkelettä vastaan. Kun hän oli noussut kuolleista, hän oli täyttänyt lain, voittanut synnin, ottanut vallan kuolemalta, murskannut perkeleen, tuon vanhan käärmeen, pään, kukistanut helvetin ja vietti voitonjuhlaa koko sotajoukkonsa kanssa pimeyden ruhtinaista saavuttamansa voiton johdosta.

Niin kuin hänen taistelunsa oli meidän taistelumme, on myös hänen voittonsa meidän voittomme, hänen riemuvoittonsa meidän riemuvoittomme, hänen saavuttamansa voitto, meidän hyväksemme saavutettu voitto. Vihollisemme makaavat hänen jalkojensa alla.

Kun Kristus kärsi ja kuoli, Jumala tuomitsi hänet meidän sijastamme kuolemaan. Mutta kun Isä Jumala herätti hänet jälleen kuolleista, ketkä tulivat silloin Kristuksen persoonassa vapaiksi julistetuiksi? Kristus ei tarvinnut oman itsensä puolesta vapaaksi julistamista, sillä kukaan ei voinut osoittaa häntä syylliseksi yhteenkään syntiin. Ketkä siis vanhurskautettiin hänessä. Ketkä julistettiin hänessä puhtaiksi ja viattomiksi? Me ihmiset, koko maailma! Kun Jumala sanoi Kristukselle: Sinä saat elää, se koski meitä. Hänen elämänsä on meidän elämämme, hänen vapaaksi julistamisensa on meidän vapauttamisemme, hänen vanhurskauttamisensa on meidän vanhurskauttamisemme.

Kukapa pystyisi sen täysin il-

maisemaan, miten suuri lohdutus on Kristuksen ylösnousemuksessa. Se on Jumalan itsensä julistama ja mitä ihanimmin sinetöimä synninpäästö kaikille ihmisille, kaikille syntisille, koko maailmalle. Siinä ilmestyy Jumalan rakkaus sen koko rikkaudessa, sen ylivuotavassa täyteydessä ja suurimmassa kirkkaudessa. Tässä kuulemme, ettei Jumalalle riittänyt lähettää Poikansa maailmaan ja tulla ihmiseksi meidän tähtemme. Hänelle ei ollut kylliksi antaa Poikansa kuolemaan ja uhrata hänet. Ei, vaan kun Poika oli kaiken täyttänyt, mitä hänen piti tehdä ja kärsiä ansaitakseen ja hankkiakseen meille armon, elämän ja autuuden, Jumala ei voinut palavasta rakkaudesta meitä syntisiä kohtaan inhimillisesti puhuen odottaa meidän tulevan pyytämään häneltä armoa Kristuksessa. Ei, vaan heti, kun Kristus oli kaiken täyttänyt, Isä kiirehti viivyttelemättä lahjoittamaan ihmisille Poikansa herättämisellä ansaitun armon ja julistamaan heidät vapaiksi kaikista heidän synneistään ja selittämään taivaan ja maan edessä heidät tosiasiallisesti ja juhlallisesti julkisesti Kristuksen lunastamiksi, sovitetuiksi, puhtaiksi, synnittömiksi ja vanhurskaiksi.

Oi suurta lohdutusta! Onnellinen, ikuisesti onnellinen on se, joka tämän lohdutuksen on oppinut tuntemaan, jolla se on ja joka sitä nauttii!

Jumala, Sinä herätit Poikasi kuolleista meidän vanhurskauttamisemme tähden. Suo, että uskovasi oppivat tuntemaan tämän suuren asian merkityksen. Aamen.

C F W Walther – Kotihartaus

Mikä oppi on Jumalasta?

Mutta kun jo puoli juhlaa oli kulunut, meni Jeesus ylös pyhäkköön ja opetti. Niin juutalaiset ihmettelivät ja sanoivat: Kuinka tämä osaa kirjoituksia, vaikkei ole oppia saanut? Jeesus vastasi heille ja sanoi: "Minun oppini ei ole minun, vaan hänen, joka on minut lähettänyt. Jos joku tahtoo tehdä hänen tahtonsa, tulee hän tuntemaan, onko tämä oppi Jumalasta, vai puhunko minä omiani. Joka omiaan puhuu, se pyytää omaa kunniaansa, mutta joka pyytää lähettäjänsä kunniaa, se on totinen, eikä hänessä ole vääryyttä."

(Joh. 7:14–18)

Miksi on niin monta kirkkoa, jopa ihan vieretysten, kun yksikin riittäisi? Miksi on niin monta kirkkokuntaa? Miksi niin monta opin suuntaa ja kirkollista puoluetta? Näin kuulemme usein kysyttävän, sillä monet eivät todellakaan tiedä, mikä joukko ja mikä oppi olisi oikea. Näin oli jo Jeesuksen päivinä.

Tekstin edellä olevissa jakeissa kerrotaan, että lehtimajanjuhlassa Jerusalemissa "hänestä oli paljon kiistelyä kansassa; muutamat sanoivat: 'Hän on hyvä', mutta toiset sanoivat: 'Ei ole, vaan hän villitsee kansan'."

Sitten tekstimme kertoo: "Mutta kun jo puoli juhlaa oli kulunut, meni Jeesus ylös pyhäkköön ja opetti." Kiista ei asettunut, vaan kävi yhä kiihkeämmäksi. Jeesuksen vastustajat puhuivat äänekkäästi: 'Kuinka tämä osaa kirjoituksia, vaikkei ole oppia saanut?' Siten he tahtoivat halventaa Jeesuksen opetusta kansan silmissä."

Mutta Jeesuksen opetus jatkui ja jatkuu yhä, ja ihmiset yhä kiistelevät hänestä. Miten on meidän tähän kaikkeen suhtauduttava? Monet pyyttelevät loitolla, liittymättä mihinkään kirkkoon ja puuttumatta ollenkaan uskonnollisiin asioihin. Toiset ovat sitä mieltä, että oppikiistat ovat

turhaa hiustenhalkomista. Heidän mielestään jokaisen käsitys on yhtä hyvä, ja on muka samantekevää, mihin kirkkoon kukin kuuluu. Toiset taas haluaisivat päästä selville riidanalaisista asioista, mutta eivät tiedä, mitä uskoa ja kehen liittyä.

Mikään näistä asenteista ei ole oikea. Kauheata olisi sivuuttaa Jeesus, sillä eihän kukaan pääse Isän tykö muuten kuin hänen kauttaan. Kauheata olisi ajatella, että iäisyysasioiden selvittely on turhaa saivartelua. Olisi myös hirveätä, jos sielun suurimpiin kysymyksiin emme saisi varmaa vastausta. Mutta olkoon kiitos Jumalalle, sillä tekstissämme Jeesus itse opettaa, miten voimme tulla tuntemaan, mikä on harhaoppia ja mikä oppi on Jumalasta. Hänen sanoistaan opimme ensiksi.

Mitkä ovat harhaoppien yhteiset tuntomerkit?

Vaikka väriä oppien luku ja erilaisuus on ylen suuri, niillä on kuitenkin yhteiset tuntomerkit. Ensimmäinen sellainen on niiden alkuperä. Jeesus sanoo, että jokainen harhaopettaja 'puhuu omiaan'. Ei yksikään heistä ole Jumalan lähettämä. *"Valhetta he ennustavat teille minun nimessäni; minä en ole lähettänyt heitä, sanoo Herra."* (Jer. 29:9). Ei ainoakaan väärä oppi perustu Jumalan sanaan. *"Oman sydämensä näkyjä he pu-*

huvat, mutta eivät sitä, mikä tulee Herran suusta." (Jer. 23:16). Harhaopettajat ensin keksivät opin ja sitten etsivät sille tukea Raamatusta. Mutta ei se tee erhettä oikeaksi, vaan sitä vaarallisemmaksi, kun sitä Raamatulla puolustetaan. *"Te tiedätte"*, sanoo Johannes, *"ettei mikään valhe ole totuudesta."* Perkele on kaikkien väriä oppien isä, niin kuin Jeesus sanoi: *"Totuudessa hän ei pysy, koska hänessä ei totuutta ole. Kun hän puhuu valhetta, puhuu hän omaansa, sillä hän on valhetelija ja sen isä."* (Joh. 8:44). Hän varoitti kaikkia noista ihmisopeista, sanoen: *"Turhaan he palvelevat minua opettaen oppeja, jotka ovat ihmiskäskyjä."*

Harhaoppien toinen tuntomerkki on se, että niiden kautta etsitään ihmisten kunniaa. Jeesus sanoi: *"Joka omiaan puhuu, se pyytää omaa kunniaansa."* Ei mikään väärä oppi anna Jumalalle sitä kunniaa, että olemme pelastetut sulasta armosta. Ne kaikki vaativat ihmiseltä tekoja ja edellyttävät, että ihmisessä on luonnostaan jotain hyvää. Ihmisoppien mukaan epäuskoisella on vapaa tahto hengellisissä asioissa, ja häneltä vaaditaan myötävaikutusta ja hyviä töitä ennen uskoa, vaikka Raamattu sanoo: *"Te olitte kuolleet rikoksiinne ja synteihinne."*

Harhaoppien kolmas tuntomerkki on niiden hedelmissä. Ne synny-

täivät erimielisyyttä ja riitaa, lahkoja ja hajaannuksia. Kuinka raatelivatkaan valheopettajat alkuseurakuntia ja kiihottivat ihmisiä halveksimaan ja vastustamaan Kristuksen apostoleja! Mitä vahinkoa tekivätkään hurmahenget uskonpuhdistuksen aikoina! Samoin nykyaikana syntyy heidän vaikutuksestaan yhä uusia lahkokuntia ja monien usko turmeltu. Sen tähden apostoli Paavali kirjoittaa: *"Minä kehotan teitä, veljet, pitämään silmällä niitä, jotka saavat aikaan erimielisyyttä ja pahennusta vastoin sitä oppia, jonka te olette saaneet; vetäytykää pois heistä. Sillä sellaiset eivät palvele meidän Herraamme Kristusta, vaan omaa vatsaansa, ja he pettävät suloisilla sanoilla ja kauniilla puheilla vilpittömien sydämet."* (Room. 16:17,18) Näistä merkeistä voimme siis tuntea väärät profeetat kavahtaaksemme heitä raatelevaisina susina. Mutta tekstissä on myös paljon valoisampi puoli.

Jeesus opettaa, miten voimme tietää, mikä oppi on Jumalasta

Jeesus sanoo: *"Jos joku tahtoo tehdä hänen tahtonsa, tulee hän tuntemaan, onko tämä oppi Jumalasta, vai puhunko minä omiani."* Ei Jeesus sano, että kaikki, jotka kuulevat puhtaan Jumalan sanan opin, tulevat siitä vakuutetuiksi. Monet pysyvät

epävarmoina eivätkä osaa erottaa oikeaa väärästä. Syy on siinä, etteivät he tahdo tehdä Jumalan tahtoa. Kysymyksessä on evankeliumissa ilmoitettu Jumalan hyvä, armollinen tahto. Sillä Jumala "tahtoo, että kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden". (1 Tim. 2:4) Sen tähden hän on antanut Poikansa maailman syntien sovinnoksi ja on käsenyt saarnata tätä ilosanomaa kaikille ihmisille. *"Minun Isäni tahto on se"*, sanoo Jeesus, *"että jokaisella, joka näkee Pojan ja uskoo häneen, on iankaikkinen elämä."* On Jumalan tahdon mukaista haluta päästä totuuden tuntuun, vapautua syyllisyyden kuormasta ja perkeleen hirmuvallasta.

Mutta mistä saadaan tällaisia "tahtovaisia", kun kenelläkään luonnostaan ei ole halua eikä voimaa tuntea totuutta? Raamattu sanoo, ettei ole ketään, joka etsisi Jumalaa, ei ole yhtään ymmärtäväistä, kaikki ovat tulleet tyyten kelvottomiksi. Oi, tällä Jumalan opilla on sellainen voima, että se valaisee mielen, kääntää sydämen, uudistaa tahdon. *"Sillä Jumala on se, joka teissä vaikuttaa sekä tahtomisen että tekemisen, mielisuosionsa toteuttamiseksi"*. (Fil. 2:13)

Uskovan kohdalle tapahtuu kuten psalmista sanoo: *"Kun sinun sanasi avautuvat, niin ne valaisevat ja antavat yksinkertaiselle ymmärrystä."*

(Ps. 119:130) Hän saa Pyhän Hengen lahjan. Kun hän kuulee oikean opin, hän ei ainoastaan tiedä, vaan tulee sydämessään tuntemaan, että se on Jumalasta. Hän haluaa olla vakuutettu siitä, että jokainen oppin-kappale, jota hän uskoo ja tunnustaa, perustuu varmasti Jumalan selvään sanaan.

Kun ihmiselle kirkastuu, mikä oppi on Jumalasta, hän saa myös lampaan korvan, niin kuin Jeesus sanoi: *"Minun lampaani kuulevat minun ääneni, ja minä tunnen ne, ja ne seuraavat minua."* Ja taas: *"Mutta vierasta ne eivät seuraa, vaan pakenevat häntä, koska eivät tunne vierasten ääntä."* Hyvän Paimenen ääni ja Kristuksen oppi ovat sama asia. Jos oppi ei ole selvä, ei siinä kuulla hyvän Paimenen ääntä eivätkä lampaat seuraa sitä, vaan pakenevat. Ei uskollinen armolapsi voi olla sellaisessa seurakuntayhteydessä, jossa jatkuvasti sallitaan opetettavan vastoin Jumalan sanaa, sillä Herra itse sanoo: *"Vetäytykää pois heistä."* Jos hän käy välinpitämättömäksi opin suhteen, hän on sen jo menettänyt.

Sangen korkeasti Jeesus ylistää opin puhtautta ja tärkeyttä sanoessaan: *"Minun oppini ei ole minun, vaan hänen, joka on minut lähettänyt."* Mutta vaikka Kristus, Jumalan Poika, ei opettanut mitään, mitä ei ollut saanut Isältä, rohkenevat monet

puhua kevytmielisesti, jopa pilkallisesti opista. He puhuvat kuolleesta oikeaoppisuudesta ikään kuin vasta heidän lisäystensä kautta Jumalan sana tulisi eläväksi! Sillä oikea oppi ei ole muuta kuin selvä, puhdas Jumalan sana. Se on totuuden sana, pelastuksemme evankeliumi, joka neuvoa meille ainoan oikean tien iankaikkiseen elämään. Se on elävä oppi ja tekee meidät eläviksi; se on terveellinen oppi ja parantaa meidät; se on autuaaksi tekevä, puhdas oppi, jonka kautta Jumala varjelee henkemme, sielumme ja ruumiimme nuhteettomina tulemisensa päivään asti.

Onnellinen on se kirkko, jolla on tällainen oppi. Onnellinen se ihminen, joka saa olla sellaisen kirkon jäsen! Sinä, joka teet Jumalan tahdon ja olet tullut tuntemaan, mikä on harhaoppia ja mikä oppi on Jumalasta, ole nyt vireä kuulemaan, uskomaan, tunnustamaan, puoltamaan ja levittämään tätä pelastuksen oppia ja kaunista tämä Jumalan, meidän Vapahtajamme oppi kaikessa sen opin mukaisella elämällä! Ole myös iloksi ja avuksi niille, jotka pysyvät kiinni opinmukaisessa, luotettavassa sanassa. Sillä Jeesus sanoo: *"Joka pyytää lähettäjänsä kunniaa, se on totinen eikä hänessä ole vääryyttä."* Aamen.

Gustaf A. Aho – Elävän veden virtoja

Omaksi kuvakseen

”Jumala loi ihmisen omaksi kuvakseen, Jumalan kuvaksi hän hänet loi, mieheksi ja naiseksi hän loi heidät.”
(1 Moos. 1:27)

Aikamme epäuskoisetkin omakusvat mielellään opin, että ihminen on Jumalan sukua ja luotu Jumalan kuvan mukaan. He sanovat, että tämä korkea aateluus korottaa ihmisen kaikkien näkyvien luotujen yläpuolelle. Jumalan kuva valaisisi nimittäin vielä nytkin sielumme henkisessä olemuksessa, järkemme valossa, tahtomme vapaudessa ja taivaaseen suuntautuneessa ruumiimme asenteessa. Mutta nämä ovat vain varjoja entisestä menetetyistä kirkkaudestamme, kuin jalanjälkiä, jotka jäävät hiekkaan, kun itse jalka on rientänyt siitä pois. Jumalan sanan mukaan Jumalan kuva oli asioita, joita kukaan ei enää tuo mukanaan maailmaan. Se oli heijastus Jumalan kirkkaudesta.

Ihmisen ymmärrys oli täynnä puhdasta valoa ja sen läpitunkema, jossa ihminen tunsi erehtymättömästi Luojansa ja hänen tahtonsa, kaikkien luotujen olemuksen ja itsensä samoin kuin Jeesus-lapsi saattoi kasvaa viisaudessa ilman vaivalloista tutkimista ja ilman ope-

tusta. Tämä oli Jumalan viisauden kuva. Ihmisen tahdossa heijastui Jumalan pyhyys ja vanhurskaus, hänen mielessään Jumalan hyvyys, pitkämielisyys ja kärsivällisyys.

Hänen mieltymyksissään ja haluisaan Jumalan rakkaus ja laupeus. Hänen eleissään ja sanoissaan oli Jumalan totuus, ihmisrakkaus, lempeys ja ystävällisyys. Ihmisessä ei ollut mitään, mikä olisi taistellut hyvää vastaan. Hänen sielussaan eikä ruumiissaan ollut kiusausta pahaan, synnillistä himoa ja halua. Ihana tieto ymmärryksessä ja puhdas vanhurskaus tahdossa olivat Jumalan kuvan pääasioita. Siihen liittyi kuitenkin monia muita ihania asioita.

Jumala on kaikkivaltias, taivaan ja maan valtiäs. Tämä heijastui ihmiseen siten, että hän hallitsi täydellisesti kaikkia näkyviä luotuja. Hänen sanaansa ja viittaustaan noudattivat silloin yhtä halukkaasti leijona kuin lammaskin.

Jumala on iankaikkinen. Tämä kuvastui ihmisen kuolemattomuudessa sekä ruumiin että sielun puolesta. Sillä niin kauan kuin ihmisesä vielä oli Jumalan kuva, kuolema ei voinut hävittää hänen ruumistaan,

joka oli puhdas, tahraton Pyhän Hengen temppeli.

Jumala on autuas. Ylenpalttisesti on iloa hänen kasvojensa edessä ja ihanuutta hänen oikealla puolellaan iankaikkisesti. (Ps. 16:11) Tämä kuvastui ihmisen autuuteen, jota hän jo täällä nautti. Hänen omassatunnossaan oli rauha ja lepo. Ahdistuneisuus ja huoli eivät murehduttaneet hänen ylitsepursuavaa iloaan. Työ oli hänelle huvia eikä aiheuttanut hänen hengelleen ja jäsenilleen väsymystä. Kipu ja sairaus eivät kohdanneet häntä, eikä kuumuus eikä kylmyys vaivannut häntä.

Myös maa oli täynnä Herran hyvyttä. Siinä ei ollut orjantappuroita eikä ohdakkeita, vaan se ojensi anteلياat kätensä ihmistä kohden iloisilla lahjoillaan. Paratiisi, jossa ihminen asui, oli kuva Jumalan asunnoista, missä hän ilmoittaa jumalallisen valtasuuruutensa. Silloin maa oli vielä taivaan esikartano, jossa ihminen hallitsi näkyvänä näkymättömän Jumalan kuvana ja ihmisen sielu oli Jumalan kirkkauden hiljainen näytämö, jossa oli vain valoa, rakkautta, iloa, pyhyyttä ja vanhurskautta.

Missä on nyt tämä autuas olotila? Se on hävinnyt. Ihminen, joka kerran luomisessa oli tullut Jumalan kuvaksi, kantaa nyt maailmaan tullessaan itsessään saatanan kaltaisuutta, nimittäin harhaa, syntiä, tuskaa ja kuolemaa. Ymmärryksemme on

pimentynyt luonnostaan, tahtomme on kääntynyt pois Jumalasta, sydämemme on vieraantunut elämästä, joka on Jumalasta, ruumiimme on täynnä pahoja himoja ja haluja, omatuntomme on täynnä levottomuutta, epäilystä, ahdistusta ja epäluottamusta Jumalaa kohtaan, hätä ja kuolema ympäröivät elämäämme. Turhaan ylpeä ihminen kerskaa nyt olevansa luotu Jumalan kuvaksi. Tämä kuva on hävinnyt. Saatanan viettelemänä ihminen lankesi syntiin ja synti hävitti ja tuhosi ihanan Jumalan työn.

Voi, miten syvälle onkaan ihmisen langennut. Miten köyhä onkaan nyt se, joka kerran oli niin rikas! Miten kurja onkaan nyt se, joka kerran oli niin ihana!

Olemme kuitenkin onnellisia! Jumala itse omaksui syntisen lihan, jotta voisimme tulla uudistetuiksi kadotetun Jumalan kuvan mukaan. Jumala ei ole muuttanut iankaikkista rakkauden tahtoaan ottaa meidät autuuteensa. Vaan hän on valmis Kristuksen, rakkaan Poikansa, tähden uudelleen pystyttämään Pyhällä Hengellään hänen tuhotun työnsä, täällä aluksi, siellä täydellisesti.

Luo minun, Herra, uusi henki, joka on halusta kuuliainen Sinulle eikä halua muuta kuin vain sitä, mitä Sinä tahdot. Herra, täytä minut sillä. Aamen.

Walther – Kotihartaus

Betlehemin tähti

Niin he menivät huoneeseen ja näkivät lapsen ynnä Marian, hänen äitinsä. Ja he lankesivat maahan ja kumarsivat häntä, avasivat aarteensa ja antoivat hänelle lahjoja: kultaa ja suitsuketta ja mirhaa.

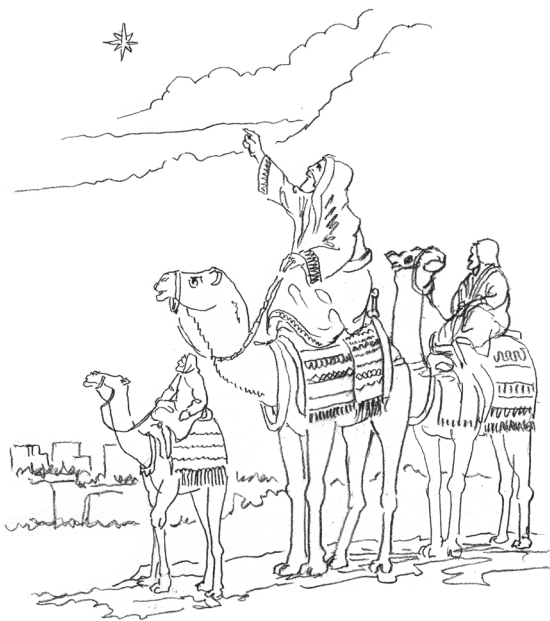
(Matt. 2:11.)

Tässä tietäjät opettavat meille oikeaa uskoa; kuultuaan Miika profeetan kirjassaan saarnaavan sanaa, he eivät ole laiskoja ja hitaita uskomaan. Ensiksikin he hairah-tuvat, mennessään Jerusalemiin, pääkaupunkiin: he eivät löydä hän-tä. Tähtikin on hävinnyt! Meidän mielestämme he varmasti ajattelivat seuraavasti: Mikä vahinko! Olemme hukkaan tehneet tämän pitkän matkan. Tähti on pettänyt meidät – se oli harhanäky! Jos todella kuningas on syntynyt, niin totta kai hän löytyy pääkaupungista: kuninkaan linnassa hän makaa! Mutta nyt: me saavumme, tähti häviää, emmekä me tapaa ketään, joka hänestä mitään tietää; me muukalaisetko siis olemme ensimmäiset, jotka kerromme hänestä – hänen omassa maassaan ja kuninkaan kaupungissa! Epäilemättä heidänkin mieleensä, koska he vielä osaksi olivat lihaa ja verta, on juolahtanut tällaisia tai tämänta-paisia ajatuksia; he ovat uskossaan saaneet suorittaa varsin ankan

kamppailun. Luonnollinen järki ei olisi tässä mitenkään voinut kestää; se olisi heti, kun ei kuningasta löytynytäkään niin kuin se oli kuvitellut, ollut nyrpeissään.

Mutta Jumala rohkaisi ja vahvisti taas tietäjiä tähden esiintymisellä: se kulkee jälleen heidän edellään vielä ystävällisempänä kuin edellisellä kerralla. Nyt he näkevät sen aivan läheltä, ja se on heidän johdattajansa, nyt he ovat kaikesta varmoja eikä heidän enää tarvitse kysellä. Näin käy aina kristitynkin: hänen kestä-mänsä ahdistuksen jälkeen Jumala tulee hänelle niin äärettömän suloi-seksi ja läheiseksi ja selvästi tunne-tuksi: hän ei ainoastaan kokonaan unhota tuskaansa ja ahdistustansa, vaan jopa saa halua ja rakkautta tuleviinkin ahdistuksiin, vahvistuen vahvistumistansa, niin ettei enää niin helposti loukkaannu Kristuksen

ulkonaisesti kummanmuotoiseen ja halpa-arvoiseen elämään, sillä hän on maistanut ja päässyt tuntemaan, että näin täytyy käydä: ihmisestä, joka tahtoo löytää Kristuksen, näyttää siltä kuin hän löytäisi paljasta häpeää.

Päästyään kiusauksestansa ja ylenmääräisestä ilosta kuin uudestisynnyttyänsä tietäjät ovat nyt vahvoja; he eivät nyt enää loukkaannu Kristukseen: he ovat voittaneet kovan kolauksensa. Vaikkakin he siis käyvät sisälle köyhään majaan, tapaavat sieltä köyhän nuorikon ja hänen viereltänsä poloisen lapsen, ja vaikka siis toistamiseen näyttää aivan toisenlaiselta kuin jos olisi kysymyksessä kuningas, eivät he taivu kiusaukseen, vaan suuressa,

vahvassa ja täydessä uskossa he yksinkertaisesti seuraavat profeetan sanaa ja tähden todistusta, pitäen lasta kuninkaana; he polvistuvat hänen eteensä, kumartavat häntä ja antavat hänelle lahjoja. Kuinka valtava onkaan ollut tämä usko! Kuinka tyyten se on halveksinutkaan kaikkea sitä, mikä pyrkii luontoon vaikuttamaan!

Juuri tässä on evankeliumimme ydin. Se opettaa meille uskon luonnetta ja ominaisuutta: se on *"ojentautumista sen mukaan, mikä ei näy"* (Hebr. 11:1). Se riippuu kiinni vain Jumalan pelkässä sanassa, ojentautuen niiden asioiden mukaan, jotka se toteaa ilmaistuksi ainoastaan tässä samaisessa sanassa, vaikkakin se sen ohessa tuntee paljon sellaista, mikä sitä houkuttelee pitämään turhana ja mitättömänä sitä, minkä sana sille sanoo. Mutta juuri sen, minkä luonto sanoo hulluttelemiseksi, se sanoo oikeaksi tieksi, murtaa esteet, antaa luonnon olla ymmärtäväisenä ja viisaana ja jää sen edessä höperöksi houkaksi. Näin se tulee Kristuksen tykö, löytäen hänet. Tässä pitää paikkansa Paa-valin lausuma: *"Jumalan hulluus on viisaampi kuin ihmiset, ja Jumalan heikkous on väkevämpi kuin ihmiset"* (1 Kor. 1:25); sillä tunteminen ja uskominen eivät sovi toistensa kanssa yhteen.

Martti Luther
– Hengellinen virvoittaja

Rukoilkaa lakkaamatta (1 Tess. 5:17)

Ensi silmäyksellä tämä näyttää olevan mahdotonta. Emmehan suinkaan voi olla polvillamme rukouksissa aamusta iltaan asti. Meidän täytyy tehdä työtä, syödä ja nukkua; ja tarvitsemme ajanvietettäkin.

Mutta eräässä mielessä me emme saa koskaan lakata rukoilemasta. Jos henkemme on sopusoinnussa Jumalan kanssa ja elämämme ojentuu sen mukaan, silloin me tahdomme kiittää häntä saamastamme hyvästä ja etsiä hänen apuaan vaikeuksissa. Jos joudumme rikkomukseen, kiiruhdamme anomaan Jumalalta anteeksiantamusta. Sanalla sanoen, jos Jumala on sellainen todellisuus elämässämme, että me ajan vaihteluissa lennämme rukouksien siivin armoistuimen eteen, silloin voidaan sanoa, että me rukoilemme lakkaamatta.

Rukous on sielumme hengitystä. Onhan luonnollista, että elävä ihminen hengittää. Yhtä luonnollista on, että olemme palavassa kanssakäymisessä Jumalan kanssa ja siis lakkaamatta rukouksen kautta yhteydessä häneen, joka on kaiken elämän alku ja lähde. "Sillä hänessä me elämme ja liikumme ja olemme."

Ei ole aina välttämätöntä, että panemme kätemme ristiin tai että polvistumme tai että ääneen sanomme sanaakaan. Kunhan vain sydämemme on kääntynyt taivaan puoleen, Jumalan läsnäolo on täyttänyt sielumme ja me olemme lakkaamatta yhteydessä häneen, silloin me rukoilemme lakkaamatta. Tässä Hengessä rukoilkaamme.

*"Suo, Herra, voimaa rukoilla
uskossa luottavasti,
suo mulle taivaan armoa
huokaamaan hartahasti,
niin ettei suu vain puhuisi,
vaan koko sielu huutaisi
sydämen pohjast' aivan."
Aamen.*

Voimattomalle voimaa

Kiusaus

Liisa kirjoitti kirjettä mummilleen. Mummi asui kaukana. Mummilla ei ollut sähköpostia, eikä hän osannut käyttää WhatsAppia, mutta kirje ilahduttaisi häntä. Mummin elämä oli aika yksinäistä. Hän lukisi kirjettä varmasti monena päivänä.

”Rak-kain ter-vei-sin Lii-sa.” Nyt kirje oli valmis. Liisa etsi sille sopivaa kirjekuorta. Hänellä oli tapana uusiokäyttää eli kierrättää vanhoja kuoria. On tuhlausta, jos jokaista lähetystä varten painetaan uusi kuori ja sen ainoan käyttökerran jälkeen se heitetään vaan pois, päätteli Liisa.

Hänen käteensä osui vanha, siisti, sopiva kuori, mutta kas – siinähan olikin postimerkki paikallaan, eikä mitään leimaa sen päällä. Se oli siis mennyt edellisessä lähetyksessä postin leimauskoneesta vahingossa ohi. Nythän voisin säästää postimerkin hinnan ja lähettää tämän kirjeen vanhalla merkillä. Ei sitä kukaan huomaisi. Postit lajitellaan koneilla. Liisa mietti jo, mitä kaikkea hän voisi ostaa. Ainakin kaksi euroa. Sillä saisi kaupasta vaikka mitä herkkuja.

Mutta sitten Liisa muisti, mitä Raamatussa sanotaan: ”Se, joka vähimmässä on uskollinen, on paljossakin uskollinen, ja se, joka vähimmässä on väärä, on paljossakin väärä.” Vaikka kukaan muu ei huomaisi vanhaa merkkiä, niin Jumala kuitenkin huomaa. Liisa oli koko ajan ymmärtänyt, että hän tekisi väärin, jos käyttäisi vanhan postimerkin uudestaan. Se olisi vaan ollut niin houkuttelevaa. Nyt hän oivalsi, että tämä on sellainen kiusaus, josta Isä meidän -rukouksessa rukoillaan: ”Äläkä saata meitä kiusaukseen.”

Vähän aikaa mietittyään Liisa päätti liimata uuden, käyttämättömän postimerkin entisen päälle. Hän vieläpä valitsi kauniin kukkamerkin. Hän liimasi myös muutaman sydäntarran kuoren päälle ja vei sen postiin. Liisalla oli nyt hyvä mieli. Hyvä mieli siitä, että mummi ilahtuisi hänen kirjeestään ja hyvä mieli siitä, että hän oli voittanut kiusauksen.

EV

Herran sanojen kuulemisen nälkä

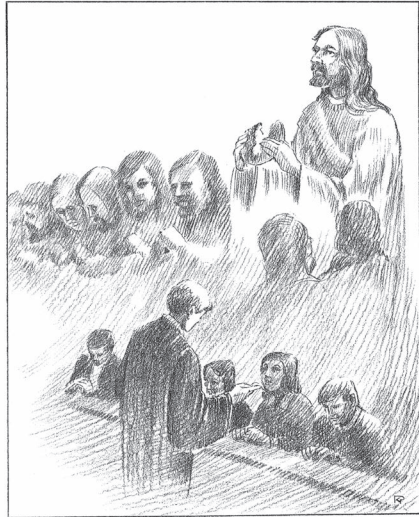
Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, Herra, jolloin minä lähetän nälän maahan: en leivän nälkää enkä veden janoa, vaan Herran sanojen kuulemisen nälän. Silloin he hoipuvat merestä mereen, pohjoisesta itään; he samoavat etsien Herran sanaa, mutta eivät löydä.”

(Aamos 8:11,12)

Ajatellessansa uutta vuotta ihmiset osaavat pelätä monia asioita. Kuka pelkää atomisodan syttymistä, kuka työpaikan menettämistä, kuka sairauden uhriksi joutumista. Mutta on eräs asia, jota ei monikaan näytä pelkäävän, nimittäin ”Herran sanojen kuulemisen nälkää”. Tämä käy ilmi siitä, että suuri osa kansastamme ei käy lainkaan Sanaa kuulemassa, monet vain silloin tällöin. Raamattutunneille on vaikeaa saada osanottajia. Asia on myös yleensä niin, että se joka ei tunne tarvetta käydä Sanaa kuulemassa, ei myöskään tutki sitä kotonaan.

Koska asia näin on, tekstimme lienee sopiva mietiskelyn aiheeksi meille aloittaessamme uutta vuotta. Siinä varoitetaan meitä laiminlyönnästä Herran Sanan kuulemista, ettei meitä kohtaisi ”Herran sanojen kuulemisen nälkä”.

Tekstimme kirjoittaja on Aamos, karjapaimen, joka sai Jumalalta

kutsun toimia Israelissa profeettana noin 750 vuotta ennen Kristusta. Israel oli hyljännyt Jumalan Sanan ja kääntynyt epäjumaliensa puoleen. Aamoksen päätehtävänä oli nuhdella heitä ja varoittaa heitä tulevasta tuomiosta, että he katuisivat syntejään ja kääntyisivät jälleen Jumalan puoleen. Tätä tehtävää Aamos hoitaa kirjoittaessaan tekstimme sanat. Hän sanoo israelilaisille, mikä on oleva seuraus, jos Jumalan Sana jatkuvasti hylätään! Se otetaan pois, tulee Herran sanojen kuulemisen nälkä, joka on paljon hirvittävämpi kuin leivän nälkä ja veden jano.

Kuten jo mainitsimme, meitä tahtoo vaivata sama synty kuin vaivasi israelilaisia. Ruokaa on, mutta puuttuu hengellinen ruokahalu. Näiden tekstimme sanojen kautta Jumala tahtoo meitäkin muistuttaa siitä, mikä voi olla seurauksena, jos

jatkuvasti hylkäämme hänen Sanaansa. Meitäkin voi kohdata hänen sanojensa kuulemisen nälkä.

Jumala voi toteuttaa tämän uhkauksensa monella tavalla. Voi käydä niin, että Sanan julistaminen ja käyttäminen kerta kaikkiaan kielletään maassamme, kuten on monissa maissa tapahtunut kautta aikojen. Voi käydä niin, että Sanaa saadaan julistaa, mutta ei löydy oikeita julistajia, sellaisia, jotka julistaisivat lakia ja evankeliumia ja oikein erottaisivat ne toisistaan. Tai voi käydä niin, että ymmärrys otetaan pois. Kun näin käy, silloin on tullut Herran sanojen kuulemisen nälkä.

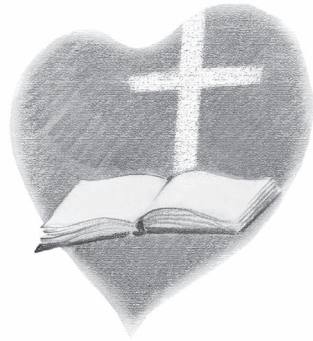
Kuvatessaan meille kuinka hirtittävä päivä on se, jolloin Herran Sanaa ei enää löydy, profeetta sanoo: ”Silloin he hoippuvat merestä mereen, pohjoisesta etelään, he samoavat etsien Herran sanaa, mutta eivät löydä.” Kun Herran Sana on otettu pois, silloin on ihminen menettänyt kalleimman aarteensa. Hän on menettänyt ainoan ”kasvattajan Kristukseen”, ainoan pelastuksen lähteen ja ainoan Jumalalle kelpaavan elämän ohjeen. Hänellä ei silloin ole mitään, mikä voisi poistaa sydäimestä kuoleman pelkoa ja tuoda sinne todellista rauhaa. Sydämessä on vain levottomuutta ja pelkoa. Sielu etsii rauhaa, mutta rauhaa ei löydy, tai tulee paatuminen ja sielu vaipuu väärään rauhaan. Lopullinen seuraus on iankaikkinen kuolema.

Näin käy kun Herran Sana otetaan pois, sillä ainoastaan tämän Sanan kautta voi syntisestä tulla Jumalan rakas lapsi ja taivaan perillinen, joka jo täällä ajassa nauttii sydämen ja omantunnon rauhaa. Sana — Raamatun Sana — on se väline, jota Jumala käyttää saattaessansa syntisiä kadotuksen tieltä taivaan tielle ja säilyttäessään heitä tällä taivaan tiellä.

Hän käyttää ensinnäkin lain sanaa. Apostoli Paavali sanoo laista, että se on ”*tullut meille kasvattajaksi Kristukseen, että me uskosta vanhurskaiksi tulisimme*”. (Gal. 3:23) Hän tarkoittaa, että Kristus, syntisten pelastaja, ei kelpaa ainoallekaan, jos ei laki saa ensin murskata hänessä olevia itsevanhurskauden muureja ja vakuuttaa hänelle, että hän on synneillänsä ansainnut Jumalan iankaikkisen rangaistuksen ja on siis itsessään kadotettu syntinen. Mutta Kristuksen omat tarvitsevat myös lain sanaa. He tarvitsevat sitä vanhan ihmisen Puolesta, sillä tämä heissä oleva vanha ihminen ei tässä elämässä koskaan tule hurskaaksi, vaan pysyy luonteeltaan vihamielisenä Jumalaa kohtaan. Kristityt tarvitsevat lakia myös senkin tähden, että he ovat vanhan ihmisen puolesta taipuvaisia erehtymään niistä teoista, mitä Jumala tahtoo heidän tekvän. Heidän on siis jatkuvasti opittava Jumalan laista, mikä Jumalan tahto heihin nähden on.

Saattaessansa syntisiä taivaan tielle ja säilyttäessään heitä tällä tiellä Jumala myös käyttää evankeliumin sanaa, sillä lain sana ei voi sinänsä pelastaa eikä uskossa säilyttää. Evankeliumin sanasta tulee voima. Kuten apostoli Paavali sanoo: ”Se on Jumalan voima, itse kullekin uskovalle pelastukseksi.” (Room. 1:16) Siitä uskovainen saa myös voiman elää Jumalan tahdon mukaan. Tämä evankeliumin sana, että Jumala on Poikansa Jeesuksen sovintotyön tähden sydämessään antanut koko maailman synnit anteeksi. Tämä sana on synnin hädässä olevalle lääke, joka parantaa. Se tuo syntisen sydämeen varmuuden, että hänen syntivelkansa on täysin maksettu ja että taivaan portit ovat hänelle avatut. Ja kun syntisellä on tämä varmuus eli usko, on hänellä päällinsä Jeesuksen vanhurskauden puku ja näin ollen hän on taivaskelpoinen Jumalan silmissä.

Ottakaamme, ystävät, vaarin näistä profeetta Aamoksen sanoista. Jumala puhuu meillekin niiden kautta. Sananjulistajille hän tahtoo sanoa: Saarnatkaa lakini. Älkää typistäkö sitä, älkääkä lieventäkö sen kirpeyttä. Julistakaa evankeliumia. Älkää poistako siitä sen suloutta. Tehkää näin, ettei teiltä otettaisi pois julistamisen taitoa. Meille kaikille hän tahtoo sanoa: Älkää laiminlyökö Sanan kuulemista. Teillä on vielä

tilaisuus kuulla oikeatakin lain ja evankeliumin julistusta. Vielä saatte kuulla Siinain sanoman, joka säilyttää teidät synnin tunnossa niin että evankeliumi teille kelpaa. Ja vielä saatte myös kuulla Siionin sanoman, joka lohduttaa, virvoittaa ja vahvistaa. Mutta jos tahallanne hylkääte Sanani, voi käydä niin, että jo tämän tulevan vuoden aikana teitä kohtaa Herran sanojen kuulemisen nälkä.

Jumala opettakoon meitä kaikkia pitämään hänen Sanansa kuulemista oikeassa arvossa. Herra ei ota Sanaansa pois niiltä, jotka pitävät sitä kalliina ja mielellänsä sitä kuulevat ja tutkivat. Jeesus sanoo: *”Sillä sille, jolla on, sille annetaan, mutta siltä, jolla ei ole, otetaan pois sekin, mikä hänellä on.”* (Mk. 3:25) Kun Jeesuksen Sanassa pysymme, voi Pyhä Henki tämän Sanan kautta saada aikaan sen, että rikastumme Jeesuksessa, kaikessa puheessa ja kaikessa tiedossa, niin ettei meiltä puutu missään armolahjassa odottaessamme Herramme Jeesuksen Kristuksen ilmestystä. *Rupert Efraimson, 1965*

Matt. 6:25

Älkää murehtiko hengestänne, mitä söisitte

Tässä meidän on otettava tarkka vaari Herran sanoista. **Hän sanoo: Älkää murehtiko, mutta hän ei sano: Älkää työtä tehkö.** Murehtiminen on meiltä kielletty, mutta ei työnteko, jopa olemme velvoitetutkin otsa hiessä syömään leipämme. Huolehtimisen hän sitä vastoin meiltä kieltää. Onhan meillä rikas Jumala, joka tietää, mitä me tarvitsemme, ja hän antaa meille vaatteet ja elatuksen, ennen kuin ennätämme murehtia tahi rukoilla niitä. Mutta minkä tähden hän ei anna näitä meille ilman työtämme? Siksi, että niin on hänelle otollista. Hän káskee meitä tekemään työtä ja silloin hän antaa ne, ei työmme tähden, vaan hyvyystään ja armostaan.

Yhden murheen hän kuitenkin tahtoo meille jättää, nimittäin **rakkauden murheen**. Hän tahtoo meitä pitämään huolta toisista ja jakamaan toisille lahjoistamme. Jos minä olen hallitsija, on minun pidettävä huolta alamaistani, jos olen isäntä, minun on pidettävä huolta perheestäni jne. sen lahjan mukaan, jonka Jumala on minulle antanut. Jumala pitää murheen kaikista; se on se murhe, johon usko pitäytyy; meidän sitä vastoin tulee **rakkauden** kautta pitää murhetta toinen toisestamme: koska Jumala on minulle antanut, minäkin huolehdin siitä, että toisillakin on siitä jotakin hyötyä. *Martti Luther - Manna Jumalan lapsille*

Profeetta Aamos

Suuret valtakuntien väliset alueelliset mullistukset Assyrian ja Egyptin välillä vaikuttivat myös Israelin ja Juudan sekä näiden vaikutusalueella olevien kansojen kohtaloihin vv. 750–700 eKr. välisinä vuosina. Jumala varoitti alueen kansoja lähettämällä lukuisia profeettoja etukäteen kertomaan syvässä synnintilassa oleville tulevista rangaistuksista. (Aamos 765–768, Hoosea 750–716, Jesaja 742–699 ja Miika 740–699).

Profeetta Aamoksen aikana Israelin kuninkaana toimi Jerobeam II (784–744 eKr.) ja Juudan kuninkaana Ussia (779–739 eKr.) Aamos oli kotoisin Juudan alueelta, Tekoasta, vaikka toimi Jumalan äänenä pääasiassa Israelissa. Hän oli ammatiltaan karjatilallinen metsäviikunapuiden viljelijä, joka osasi kirjoitustaidon ja tiesi kuinka vääristyneet ja syntiset olivat ylimysten ja valtaapitävien elämäntavat. Samanlaista jumalatonta elämää vietettiin yleisesti kaikkialla ympäröivissä valtioissa.

Aamoksen toiminta-aikana Assyrian sotajoukot kävivät useiden vuosien ajan sotaa Damaskosta vastaan. Tätä aikaa israelilaiset käyttivät hyväkseen valloittaessaan takaisin itselleen varhemmin hallitsemiaan alueita. Yleisesti otaksuttiin, että

Israelin kansa olisi turvassa sota-toimilta. Siksi hallitsijat ja kansan yläluokka toimivat itsekkäästi ja epärehellisesti muita kohtaan ja hylkäsivät Jumala neuvot. Sama koski valtaapitäviä Juudassa ja sen ympärysvaltioissa.

Hallitsijat polkivat vähävaraisten oikeuksia ja ajoivat heikompiosaisien asioita vääryydellä sekä ottivat yleisesti lahjuksia (Aam. 2:6–7; 4:1; 5:12; 8:4,6). Vääryys vallitsi kaikkialla (3:12; 6:4–6). Kaupankäynnissä mittoja pienennettiin ja painoja suurennettiin. Köyhille myytiin akanat jyvinä (8:4–5).

Aamoksen varoitukset epäjumalan palvelusta ja vääristyneistä elämäntavoista koskivat siis myös kaikkia Juudan lähivaltioita, joissa yleinen oikeus ei toteutunut vaan ne, jotka vaativat rehellisyyttä hallintoon, tuomittiin. Jumalan varoituksia ei kuitenkaan otettu huomioon ja siksi Jumala ilmoitti Aamoksen kautta tulevista rangaistuksista, mm. pakkosiirtolaisuudesta (6:7; 7:17).

”Näin sanoo Herra: Juudan kolmen rikoksen ja neljänsä tähden en sitä peru, sillä he ovat hylänneet Herran lain eivätkä ole pitäneet hänen säädöksiään, vaan harhaan ovat vieneet heidät heidän valheen-

Profeetta Aamos tiesi kuinka vääristynyt oli hallinnollinentilanne Juudeassa ja sen ympäristövaltioissa. Hän toimi Jumalan äänenä pääasiassa Israelin alueella ja varoitti myös ympäristövaltioita Jumalan tulevista rangaistuksista. Hän oli kirjoitustaitoinen ja merkitsi muistiin tilanteet ja Jumalan varoitukset. Aamoksen kirjaa pidetään hänen kirjallisenä tuotantonaan.

sa, joiden perässä jo heidän isänsä kulkivat.” (Aam. 2:4)

Aamoksen ilmestykset koostuivat kaikki samasta viestistä: Jumala ei enää anna vääryyden ajan jatkua, tuomion aika on koittanut. Aamoksen kirjan lopussa on kuitenkin lohduttava viesti kansakunnan rippeiden tulevasta korottamisesta:

”Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin kyntäjä tavoittaa sadonkorjaajan ja rypäleiden polkija siemenen kylväjän, jolloin vuoret vuotavat nuorta viiniä ja kaikki kukkulat ovat hedelmällisiä. Palautan kansani Israelin vankeudesta. He rakentavat jälleen autiot kaupungit ja asuvat niissä. He istuttavat viinitarhoja ja juovat niiden viiniä. He

perustavat puutarhoja ja syövät niiden hedelmiä. Istutan heidät heidän maahansa, eikä heitä enää revitä pois maasta, jonka olen heille antanut, sanoo Herra, Jumalasi”

(Aam. 9:13–15)

Jumalan lupaama rangaistus kohtasi Israelin valtiota kahdessa vaiheessa: Assyrian kuningas Tiglatpileser III valtasi Isrelin v. 732 eKr. ja otti osan sen kansasta pakkosiirtolaisuuteen. Vuonna 722 eKr. hänen seuraajansa Salmanassar V otti haltuunsa loput Israelin alueista ja vei koko kansan pakkosiirtolaisuuteen. Tämä oli itsenäisen Israelin valtion loppu.

Juudan hallitsijan, Kuningas Hiskian, aikana vuonna 701 eKr. Jerusalemiin hyökkäsi Assyrian kuningas Sanherib. Profeetta Jesajan ilmoituksen mukaan enkeli tuhosi hyökkääjän joukot (185 000 sotilasta) taistelun vastaisena yönä. Loput Assyrian joukosta palasi kertomaan tapahtuneesta tappiosta Niiniven kaupunkiin.

Vuonna 599 eKr. Baabelin kuningas Nebukadnessar toteutti Jumalan Juudan valtiota koskevat ennustukset ja otti Juudan kansan pakkosiirtolaisuuteen. Muutamia vuosia myöhemmin hän tuhosi Jerusalemin kaupungin muureineen sekä hajotti temppelin. Vuonna 596 eKr. Juudan itsenäinen valtio lakkasi olemasta.

KP

Vedenpaisumuksen jälkeen

”Arkki pysähtyi seitsemäntenä kuukautena kuukauden seitsemäntenätoista päivänä Araratin vuorille.”

(1 Moos. 8:4)

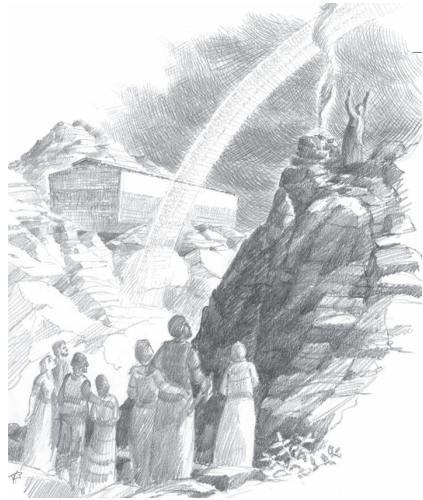
Arkin tyhjennys

Ihmisen kulttuurin kehityksen taustalla on tietotaitoa ja käyttömateriaalia, jotka Nooa perheineen toi mukanaan arkissa. Arkeologiset löydöt Mesopotamian alueella viittaavat siihen, että arkin mukana tuli paljon muutakin kuin eläimet ja kahdeksan ihmistä.

”Hanki itsellesi kaikkea ravintoa, syötäväksi kelpaavaa, ja kokoa sitä varastoosi, että se olisi ruuaksi sinulle ja heille.” (1 Moos. 6:21)

Mukana olivat työkalut ja tarveaineet jälleenrakentamista varten sekä riittävästi elintarvikkeita elämistä ja tulevia viljelmiä varten. Arkki purettuna oli tärkeä puutavarankin hankintapaikka tuleviin rakennuksiin. Todennäköisesti se toimi alussa myös tavaravarastona, josta tavarankuljetus oli hankalaa – ainakin aluksi, kun työntekijöitä ei ollut käytettävissä. Siirtyminen viljaville alueille tapahtui vuosien kuluessa, olosuhteiden niin salliessa.

Omavaraistalouteen siirtyminen vaati muutaman vuoden, kunnes arkissa tuodut viljat ja muut kasvit saatiin tuottamaan. Siihen asti tukeuduttiin todennäköisesti arkin

varastoihin.

Geenitutkijat ovat saaneet selville, että maanviljely – nyky-yhteiskunnan juuret – löytyvät keskellä hedelmällistä puolikuun aluetta, Tigris-virran alkulähteillä (Araratin alue). Aiempien arkeologisten kaivausten perusteella tiedetään, että vuorten lähistöllä oli viljelijäasutusta jo varhain. Tämä alue on todennäköisesti koko maailman ensimmäinen maanviljelysalue.

Kalifornian yliopiston fysiologian professori Jared Diamond korostaa Science-lehdessä hedelmällisen puolikuun tärkeyttä. Hänen näkemyksensä mukaan alueella viljeltiin vehnä-, papulinssi- sekä ruislajeja. Siellä kesytettiin mm. lammasta, vuohia, sikoja ja lemmi- viinirypäleitä ja oliiveja alettiin hyödyntää lähialueella. Yhdessä nämä kaikki tarjosivat ihmiselle kulttuurin perustarpeet: hiilihydraattia, maitoa, kasvi- ja eläinkuitua sekä työjuhtia.

Araratin vuoristo levittäytyy Turkin, Iranin ja Armenian alueelle. Ararat on 5137 m:n korkeuteen kohoava tulivuori. Se on nykyisen Turkin korkein vuori. Armenialaiset pitivät sitä omana pyhänä vuorenaan. Viimeisin tulivuoren purkaus alueella tapahtui vuonna 1840.

Perhekunnista kaupunkivaltioiksi

Nooan jälkeläisten määrä kasvoi ja muodostui perhekuntia. ”Kaikkialla maan päällä oli yksi kieli ja yksi puhetapa. Kun he lähtivät liikkeelle idän suuntaan, he löysivät alangon Sinearin maassa ja asettuivat sinne. He sanoivat toisilleen: ”Tulkaa, tehkäämme tiiliä ja polttakaamme ne koviksi.” He käyttivät savitiiltä rakennuskivenä, ja asfalttipikeä he käyttivät laastina. He sanoivat: ”Tulkaa, rakentakaamme itsellemme kaupunki ja torni, jonka huippu on taivaassa, ja tehkäämme itsellemme nimi, ettemme hajaantuisi yli kaiken maan.” (1 Moos. 11: 1–4)

Kielten sekoituksesta alkoi kansakuntien kehittyminen. Raamattu

kertoo meille, että ennen päätöstä kielten sekoittamisesta Kolmiyh-teinen Jumala sopi keskenään tulevasta, koko ihmiskuntaa koskevasta muutoksesta:

”Tulkaa, astukaamme alas ja sekoitakaamme siellä heidän kielensä, niin ettei toinen ymmärrä toisensa kieltä.” Herra hajotti heidät sieltä yli koko maan, niin että he lakkasivat rakentamasta kaupunkia. Siitä tuli sen nimeksi Baabel, koska Herra siellä sekoitti kaiken maan kielen. Sieltä Herra hajotti heidät yli koko maan.” (1 Moos. 11:7-9)

Vastaavan keskinäisen neuvottelun Jumala kävi ennen ihmisen luomista.

”Jumala sanoi: ”Tekkäämme ihmisen kuvaksemme, kaltaiseksemme.” (1 Moos.1:26)

Todennäköisesti samaan kieliryhmään kuuluvat kerääntyivät yhteisöiksi, joista muodostuivat eri kansat. Nooan poikien perhekunnat siirtyivät tuleville hallinta-alueille. Muuttoliike ja kaupunkivaltioiden muodostuminen alkoi. Alkoi myös keskinäinen kaupankäynti ja samalla kieliryhmien (kansojen) välinen vihanpito. Se sai aikaan muuttoliikkeen uusille asuinalueille. Alkoi ensimmäinen kansainvaellus.

Tutkimusten mukaan maailmassa on nykyään 6000–9000 eri kieltä, jotka ovat muodostuneet kantakielistä.

ASIASTA LISÄÄ:

www.taustaa.fi/taustaa3/T3_L01_013_029.pdf

KP

Viimeinen päivä

"Jumala sanoi: "Tehkäämme ihmisen kuvaksemme, kaltaiseksemme."

(1 Moos.1:26)

"Herra sanoi: "Katso, he ovat yksi kansa, ja heillä kaikilla on yksi kieli, ja tämä on heidän ensimmäinen yrityksensä. Nyt heille ei ole mahdollista mikään, mihin ryhtyvät."

(1Moos. 11:6)

Tekoäly ja laajennettu todellisuus

Raamattu kuvaa, millaista lopun aika on ja millaista on varsinkin juuri ennen Jeesuksen paluuta. Raamattu piirtää kuvan, että kuljemme kohti yhä vaikeampia aikoja. Ja kasvava pahuus loppuu vasta sitten, kun Herramme saapuu tuomiolle. Sotia, nälänhätää, luonnonmullistuksia ja kristittyjen vainoja on ollut ennenkin, mutta Raamattu kuvaa, että mitä lähemmäksi viimeistä päivää tullaan, sitä suurempina nämä toteutuvat. Ihmiskunnan historia on osoittanut Raamatun olevan tässäkin oikeassa.

Ilmestyskirja puhuu siitä, että viimeisinä aikoina Kristuksen omat ovat pieni joukko. Jumalan viholliset ovat vallassa ja moni uskoo, että kristinusko ja Kirkko katoavat.

Viime aikoina olemme kuulleet monista luonnonmullistuksista:

tulvista, myrskyistä ja maanjäristyksistä. Ovatko nämä merkkejä siitä, että Jeesus tulee aivan pian? Emme tiedä. Mutta sen tiedämme, että näilläkin mullistuksilla Jumala puhuttelee ja vetää meitä lähemmäksi häntä, että pelastuisimme, kun Herramme saapuu.

Raamattu puhuu suuresta eksytyksestä, joka tulee ennen Jeesuksen paluuta.

Näitä ihmisten uskomuksiin ja tieteiden saavutuksiin perustuvia eksytyksiä on tullut jatkuvasti ihmisten arvioitaviksi ja uskottaviksi. Viimeisen sadan vuoden aikana merkittävin raamatunvastainen ilmiö on evoluutiouskonnon leviäminen vallitsevaksi ”totuudeksi” kaikkialle. Nyky-yhteiskuntaan vaikuttavat enenevässä määrin tekoälyn ja laajennetun todellisuuden hyödyntäminen eri aloilla. Niiden avulla nostetaan ihmisten kokemus- ja osaamistasoa viemällä henkilö turvalliseen virtuaalitodellisuuteen oppimaan käytännössä uusia taitoja. On kysymyksessä osaamisen hyötykäyttö.

Ilmestyskirja puhuu pedosta. Mikä se on, jossa toteutuu pedon tuntomerkit: pilkkaa Jumalaa, taistelee Jeesusta vastaan, yrittää tuhota

Jumalan omat ja palvelee paholaisita? Ilmestyskirja antaa ymmärtää, että juuri ennen Jeesuksen paluuta tässä maailmassa hallitsee peto, joka on vielä pahempi ja todempi kuin aikaisemmat pedot. Se onnistuu eksyttämään monet ja pystyy voimallaan melkein tuhoamaan Kristuksen Kirkon. Mitä kuvaus pedosta tahtoo sanoa? Se, että peto näyttää olevan oikeassa ja niin monet kannattavat sitä, ei saa hämätä Jumalan omia. Vahingossa kukaan ei joudu pedon puolelle. Se on tietoinen valinta siinä tilanteessa, kun valtaosa ihmisistä uskoo valheelliseen todellisuuteen ja palvelee petoa.

Voisiko uusin ”peto” olla ihmisten rakentama tekoäly yhdessä virtuaalitodellisuuden kanssa, johon ihmiset ovat kännykän kautta yhteydessä. Se luo ympärilleen keinotodellisuuden, johon ihmiset halukkaasti menevät. Se toimii kaikkitietävänä tekojumalana, jolta kysytään neuvoa ja pyydetään apua kaikissa asioissa ja jonka ohjaukseen uskotaan enemmän kuin ennen asiantuntijoihin ja joka näyttää toisen ”oikean” todellisuuden. Se tarjoaa jokaiselle halutut nautinnot ilmaiseksi ja tyydyttää näin synnissä elämisen ihanuudet.

Mikä on virtuaalitodellisuus? Virtuaalitodellisuus (keinotodellisuus, lumetodellisuus engl. virtual reality VR) on kokonaan digitaali-

sesti luotu keinotekoinen ympäristö/maailma, johon käyttäjä uppoutuu päätelaiteen avulla liikkuen, toimien ja jopa täysin unohtaen ympärillä olevan todellisuuden.

Virtuaalitodellisuutta rakennetaan ihmisen aivoja ”huijaamalla” että saataisiin oikeasti kokemus mukaansatempaavasta rinnakkaismaailmasta, johon ihminen ”uppoutuisi” täysin ja saisi tuntea kokevansa olevansa siellä oikeasti.

Uusia versioita VR-laitteista saapuu jatkuvasti ja vanhojen tuki loppuu nopeasti. Lasien lisäksi yleensä tarvitaan tehokas tietokone, pelikonsoli tai puhelin.

Laajennettu todellisuus on katotermi, joka sisältää virtuaalitodellisuuden.

Lentokoneiden ja avaruusalusten ohjaamisen harjoitteluun käytettävät lentosimulaattorit kuuluvat vanhimpiin esimerkkeihin virtuaalitodellisuutta luovista simulointiympäristöistä. Lentosimulaattoreiden käyttöliittymä jäljittelee oikean lentokoneen käyttöliittymää.

Kuten reaali maailmassa myös virtuaalitodellisuudessa altistuminen pelkotilanteelle voi aiheuttaa väliaikaista pahoinvointia, joten terapiaistuntojen on oltava ainakin alussa melko lyhyitä. Virtuaalitodellisuutta on kehitetty ja tutkittu myös fyysisen kuntoutushoidon tarkoituksiin.

Simuloidulla todellisuudella tarkoitetaan tilaa, jossa koettu todellisuus tuotetaan keinotekoisesti esimerkiksi tietokoneen avulla, jolloin simuloitua maailmaa ei pysty erottamaan ”todellisesta” maailmasta. Simuloidussa todellisuudessa saattaisi olla itsensä olemassaolosta tietoisia mieliä, jotka joko tietävät tai eivät tiedä olevansa simuloidussa todellisuudessa.

LÄHTEET: https://fi.wikipedia.org/wiki/Simuloi-tu_todellisuus

Mykkänen, Juhani: Ihmiskunta elää hyvin mahdollisesti jonkun muun luomassa simulaatiossa <https://www.hs.fi/nyt/art-2000002929026.html>

”Se villitsee maan päällä asuvia niillä ihmeillä, joita sen annettiin tehdä pedon edessä. Se saa maan päällä asuvat tekemään sen pedon kuvan, jossa oli miekanhaava ja joka virkosi. Sille annettiin valta antaa pedon kuvalle henki, että pedon kuva myös puhuisi ja saisi aikaan, että ketkä tahansa eivät kumartaneet pedon kuvaa, ne tapettaisiin.”

(Ilm. 13: 14,15)

”Tulta olen tullut heittämään maan päälle. Kuinka tahtoisinkaan, että se olisi jo syttynyt! Mutta minut on kasteella kastettava, ja kuinka olenkaan ahdistettu, kunnes se on täytetty! Luuletteko, että olen tullut tuomaan rauhan maan päälle? Ei, sanon teille, vaan eripuraa. Sillä tästeden riitautuu viisi samassa talossa keskenään, kolme joutuu riitaan kahta

vastaan ja kaksi kolmea vastaan, isä poikaansa vastaan ja poika isäänsä vastaan, äiti tytärtään vastaan ja tytär äitiään vastaan, anoppi miniäänsä vastaan ja miniä anoppiaan vastaan.” (Luuk.12:49-53)

”Olkaa tekin valmiit, sillä sinä hetkenä, jona ette luule, Ihmisen Poika tulee.” (Luuk. 12:40)

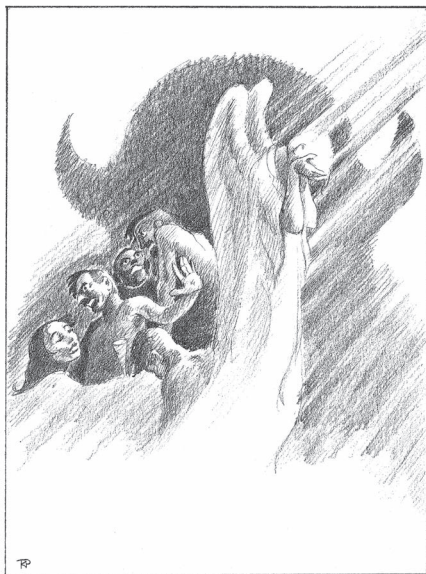
”Te ulkokullatut, maan ja taivaan muodon osaatte arvioida, mutta kuinka ette arvioi tätä aikaa?”

(Luuk. 12: 56)

Tekoäly on tietojenkäsittelytieteen osa-alue, joka painottuu älykäsien koneiden/ohjelmien luontiin. Tekoälyn tarkoitus on yrittää matkia ihmisen tajuntaa ja suorittaa tehtäviä kuten ihminen. Käytännössä se tarkoittaa siis koneen/ohjelman kykyä ajatella ja oppia.

Keinotodellisuus eli virtuaalitodellisuus on tietokonesimulaation avulla luotu todelliselta vaikuttava aistihavaintojen kokonaisuus, jossa käyttäjä toimii vuorovaikutuksessa havaitsemansa keinotekoisien ympäristön kanssa. Kolmiulotteisen tilan luomisessa käytetään esimerkiksi stereokuvaa ja -ääntä sekä erilaisia välineitä, kuten virtuaalilaseja tai -kypärää ja datakäsineitä. Virtuaalitodellisuus voi joko pyrkiä simuloimaan jotakin todellista ympäristöä tai se voi luoda täysin kuvitteellisen ympäristön.

1800-luvulla alkanut tieteen ja

tekniikan kehitys ei enää ole ihmisen hallinnassa. Mihin johtanut ihmisiä palvelemaan suunniteltu kehitys, joka on vaatinut ihmiskunnalta valtavan hinnan? Maapallomme on ollut koelaboratorio, jossa tulevatkin sukupolvet joutuvat tahtomattaan maksajiksi ja ”koe-eläimiksi”.

Vielä muutamia vuosia sitten ajateltiin, että teknologia voi korvata, kopioida tai simuloida ihmistä ja tämän toimintaa. Esteenä ovat olleet mm. tarvittavan energian saanti ja siirto sekä ympäristön voimavarojen riittämättömyys. Enää ei voida viedä kehitystä eteenpäin vähenevien luonnonvarojen kustannuksella. Luonnon vastaus on luonnonilmiöiden elämälle haitalliset muutokset, joista saamme jo nyt enenevässä

määrin kärsiä. Nykyisin puhutaan yhä enemmän sähköistyvistä yhteiskunnasta. Kehitys siirtyy jatkuvasti pois haitallisten fossiilisten polttoaineiden hyödyntämisestä, joka tarkoittaa ennen muuta sähköisempää tulevaisuutta.

Aurinkoenergia on uusiutuvan energian iso lupaus. Alan teollisuus kasvaa hurjat 35 prosenttia vuodessa. Lähi-idässä ja Australiassa aurinkopaneelit ovat jo halvin keino tuottaa sähköä. Nyt Auringon energiaa on siirretty avaruudesta. Kalifornian teknillisen yliopiston Caltechin tutkijat onnistuivat siinä kesäkuun alussa 2023. Aurinkoenergiaa kerättiin ensin kennoilla Maata kiertävällä radalla. Se muunnettiin mikroaalloiksi, jotka siirrettiin Kaliforniaan. Siellä se muunnettiin sähköenergiaksi. Sähköllä saatiin valot kahteen pieneen lediin. Eli energiaa tuli Maahan hyvin vähän. Mutta jostain on aloitettava.

Sähköenergiasta puhutaan yleensä tilanteessa, jossa sähköä käytetään energian tuotantoon ja jakeiluun. Näistä syistä johtuen tulemme varmasti näkemään kehitystä sähköön hyödyntämisen suhteen. Itseoppivien algoritmien levittäytyessä yhä useammille tuotannon ja elämän alueille, inhimillisten androritmien eli empatian, vastavuoroisuuden, luovuuden ja omaperäisyyden merkitys ja arvo kasvavat.

KP

Ylösnousemus

”Minä olen sinun isäsi Jumala, Aabrahamin Jumala, Iisakin Jumala ja Jaakobin Jumala.” (2 Moos. 3:6)

Tähän raamatunkohtaan Herra Kristus viittaa saddukeuksia vastaan, selittäen sen syvällisesti tarkoittavaksi kuolleitten ylösnousemusta. (Matt. 22:32) Nuo näet ajattelivat, että Jumala tosin on olemassa, mutta tämän elämän jälkeen ei ole mitään elämää. Tästä kuitenkin käy ilmi, että Jumala sanoo: Minä olen Aab-

rahamin, Iisakin ja Jaakobin Jumala. Kristus päättelee tästä, että tämän kuoleman jälkeen on toinen elämä ja että kuolleitten ylösnousemus on ilmaistu tässä. Näin hän todistaa, että Jumala on elävien eikä kuolleitten Jumala. Sillä, mikä ei mitään ole ja mikä on hajalleen siroteltuna, ei ole mitään Jumalaa. Jos Jumala on olemassa, hänen täytyy olla jonkun Jumala, josta vuotaa sulaa hyvyyttä niille, joissa hän on. Pakanatkin ovat

odottaneet itsellensä hyvää Jumalalta, siksi he ovat kuvitelleet itselleen jumalia, kuka minkäkinlaisia, yksinomaan saadakseen neuvon ja avun, kun heille onnettomuus tapahtuu.

Eivätkä pakanat olekaan erehtyneet siinä, että Jumala on jotakin, sen verran valkeutta on vielä ihmisen luonnossa, mutta siinä he ovat erehtyneet, ja siinä järki on sokea ja lankeaa epäjumalanpalvelukseen, että se pitää jumalina luotuja, jotka eivät ole Jumala ja jotka eivät tunne oikeata Jumalaa.

Maailmassa on säilynyt yleinen tieto Jumalasta, niin kuin pyhä Paavalikin sanoo (Room. 1 ja 2 luku). Mutta kun ihmisen tulisi löytää Jumala, niin kaikki eksyvät. Siksi ei kukaan saa selittää Jumalaa tai nimittää häntä toisin kuin hän itse itseänsä nimittää ja selittää.

Tässä saa siis todistuksensa myös kuolleitten ylösnousemuksen uskonkohta. Jumalahan sanoo: Minä olen Aabrahamin Jumala, Iisakin Jumala ja Jaakobin Jumala. Jos hän nyt on Aabrahamin Jumala, täytyy Aabrahamin siis elää, jos hän on Iisakin Jumala, täytyy myös Iisakin elää. Kaiken, mitä Aabrahamiksi sanotaan, täytyy siis olla tallella, ei ainoastaan sielun, vaan myös koko ihmisen ruumiineen ja sieluineen.

Nämä sanat todistavat, että Aabraham, Iisak ja Jaakob jälleen virkoavat henkiin ja nousevat kuolleista, ei ainoastaan ruumiinensa, vaan

ruumiineen ja sieluineen. Kuinka se on mahdollista? Ovathan he kuolleet ja lahonneet. Mutta Kristuksen sana on tosi, eikä pyhä Raamattu tässä valehtelee sanoessaan, että kuolleet elävät. Vaikka he nimittäin ovat kuolleet, he kuitenkin elävät, sillä he elävät vielä kuolemassakin. Herralle Jumalalle he kaikki kuitenkin elävät, he ovat vain otetut pois meidän ihmisten näkyvistä. Kuitenkin he elävät vielä, ja on tapahtuva, että he viimeisenä päivänä taas astuvat esiin ja tulevat meidän näkyviimme.

He elävät Jumalassa valmista elämää; kysymys on ainoastaan hetkestä, niin mekin saamme taas elää. He ovat vain sen tähden kuolleet, että heidän kuolevainen ruumiinsa muuttuisi. Jumala vaikuttaa tuohon kuolevaiseen ruumiiseen niin, että se jälleen tulee yhtä kirkkaaksi ja ihanaksi kuin aurinko on taivaalla.

Herran Jumalamme edessä ei ole lainkaan kuolemaa, ja meidän ruumiillisten silmiemme edessä kuolema on ainoastaan siirtyminen. Meidän kuolemassamme käy aivan samoin kuin syntymässämme. Mitä me olimme sata vuotta sitten? Jumala on sen jälkeen meidät luonut. Hän voi siis kyllä jälleen saada esiin niidenkin ruumiit, jotka ovat kuolleet sata vuotta sitten. Hänelle kaikki elävät, nekin, jotka vastedes syntyvät ja ne, jotka jo ovat olleet.

Martti Luther
– *Hengellinen virvoittaja*

Pääsiäisjuhla Lahden kirkolla

su 31.3.2024 alkaen klo 11.00 HPE:lla

Lapsille videoita Raamatun kertomuksista: luterilainen.com/videoita

Kastettu

Pyhässä kasteessa Jumalan armon osallisuuteen ja Tampereen seurakunnan jäseneksi on otettu 27.1.2023

Tiuku Jade Lehtonen.

Seurakuntamme toivottavat pienokaisen sydämellisesti tervetulleeksi kirkkomme jäseneksi ja Kristuksen seurakunnan perilliseksi.

"Sillä kaikki te, jotka olette Kristukseen kastetut, olette Kristuksen päällemme pukeneet." (Gal. 3:27)

Ahkerasti pyhäkouluun!

4.2. IK Syntinen nainen pesee Jeesuksen jalat, Hämeenlinnassa

17.3. mahdollisesti

7.4. PA Pietari kieltää, Hämeenlinnassa

28.4. IK etänä

19.5. PH Sanan kylvö, Hausjärvellä

Muutokset mahdollisia

Tervetuloa rippikouluun!

Tänä vuonna järjestetään jälleen seurakuntiemme yhteinen rippikoulu. Pyydämme kaikkia 15 vuotta täyttäneitä jäseniämme, jotka eivät ole vielä käyneet rippikoulua, ilmoittautumaan mukaan. Myös tänä vuonna 14 vuotta täyttävät voivat tulla mukaan, koska seuraava rippikoulumme on tarkoitus järjestää seuraavan kerran vuonna 2026.

Tämän vuoden rippikoulu koostuu oppitunneista etäopetuksessa ja Siitaman leireillä. Etäoppitunnit pidetään 13.3., 10.4. ja 29.5. kaikissa klo 15.00–16.30 Microsoft Teams -sovelluksella. Myös puhelimitse, esim. WhatsApin kautta voi osallistua. (katso pastorin numero alla). Leirijaksot ovat yhteisten leirien yhteydessä:

Lastenleiri 12.–16.6.2024 ja Aikuistenleiri 3.–7.7.2024 Siitamajalla

(Siitamaja 33, Orivesi). Tervetuloa koko perheen voimin mukaan!

Rippikoulun pitää pastori Marko Kailasmaa.

Rippikoululaiset voivat tilata maksutta kirkkomme Pyhän Raamatun ja Kristinopin tutuna jäsenetuna.

Tilaukset pastorille: p. 050 342 7448, marko.kailasmaa@luterilainen.com

SUOMEN
TUNNUSTUKSELLINEN
LUTERILAINEN
KIRKKO

Etsimme nuoria miehiä ja varttuneempiakin, jotka ovat halukkaita pyhään saarnavirkkaan

Tunnetko sydämen kutsumusta ja halua toimia sielujen pelastamiseksi ja onko sinulla kiinnostus Jumalan sanaan ja luterilaiseen oppiin? Kirkkomme antaa sinulle opetusta ja käytännön harjoitusta, jonka jälkeen sinua voitaisiin esittää seurakunnille kutsuttavaksi pastorin virkaan.

Jos tunnet sydämessäsi, että Jumala vetää sinua pastorin elinikäiseen kutsumukseen, ota yhteyttä pastori Marko Kailasmaahan. Yhteystiedot:

marko.kailasmaa@luterilainen.com • Puhelin 050 342 7448

Raamattu sanoo: *"Varma on tämä sana: jos joku pyrkii kaitsijan virkaan, hän haluaa jaloön toimeen."* (1 Tim. 3:1)

TOIMINTATIETOJA

Helsinki, Fabianinkatu 13 A, lukujumalanpalvelukset sunnuntaisin klo 11.00. HPE su 3.3., 24.3., 14.4., 5.5., 19.5., 9.6. klo 11.00. Ehtoollisjumalanpalvelukset pyritään lähettämään jäsenille videoyhteyden kautta.

Tampere, Marttala, Hämeenpuisto 39 A, lukujumalanpalvelukset sunnuntaisin klo 11.00. HPE su 10.3. klo 11.00, 21.4. klo 11.00, 26.5. klo 13.00. Tilaisuudet pyritään lähettämään jäsenille videoyhteyden kautta.

Hämeenlinna, Saaristenkatu 22, HPE su 21.4. klo 15.00, 26.5. klo 10.00.

Lahti, kirkolla, Rajakatu 7, HPE 7.3. klo 18.00, 25.4., 16.5., 6.6. klo 17.00. Pääsiäisjuhla ja HPE 31.3. klo 11.00.

Pori, pääkirjaston seminaarihuone 1, Gallen-Kallelan katu 12, HPE 11.3. ja 27.5. klo 18.00.

Puumala, kotitilaisuus, Härkösentie 3 B 12, HPE 25.4. ja 6.6. ja klo 12.00.

Ruokolahti, kotitilaisuus, Niskapietiläntie 190, HPE 7.3. ja 16.5. klo 12.00.

Turku, kotitilaisuus, Hurtinkatu 12 C 13, HPE 29.2., 21.3., 11.4., 23.5. klo 17.30.

Vaasa, kotitilaisuus, Vanhan Vaasan katu 8 A 7, HPE 11.3. ja 27.5. klo 11.00.

Ylistaro, kotitilaisuus, Ruuskalantie 61, HPE 11.3. ja 27.5. klo 13.00.

Muutoksista ja muiden paikkakuntien tilaisuuksista ilmoitamme verkkosivulla www.luterilainen.com/osallistu

Pyhäkoulut: 17.3. mahd., 7.4. HML, 28.4. etä, 19.5. Hausjärvi. Kaikki pyhäkoulut pyritään lähettämään myös etälähetyksenä, osoite: **<https://meet.google.com/kke-inus-xdu>**

www.luterilainen.com
www.pyhakoulu.fi

Pastori Marko Kailasmaa

puhelin 050 342 7448
Peltokuja 8, 08700 Lohja
marko.kailasmaa@luterilainen.com

Pastori Markku Särelä

Saarenavainionkatu 3 B 12
33710 Tampere
puhelin 040 5200 579
markku.sarela@kolumbus.fi

. AYQ2

Sisällys:

Minä tunnustin syntini, Martti Luther	2
Olkaa levolliset, MK	3
Eikö Isä voi antaa anteeksi? GAA	4
Jumalan Hengen vaikutus seurakunnan työssä RE	6
Kolme suurta MS	10
Perintöosamme Vv	11
Meidän rikostemme tähden CFWW	12
Mikä oppi on Jumalasta? GAA	14
Omaksi kuvakseen, Walther	18
Beetlehemin tähti ML	20
Rukoilkaa lakkaamatta Vv	22
Kiusaus EV	23
Herran sanojen kuulemisen nälkä RE	24
Mannaa Jumalan lapsille, Martti Luther	27
Aamos KP	28
Vedenpaisumuksen jälkeen KP	30
Viimeinen päivä KP	32
Ylösnousemus, Martti Luther	36
Tapahtumatietoja	38
Toimintatietoja	39
Kansi: Käpyoksa, Kimmo Pälikkö	

SEURAKUNTIEN TILINUMEROITA: TAMPERE: FI74 5700 0220 0405 23

HELSINKI: FI15 1270 3000 0189 73

LUTERILAINEN-LEHTI, TILAUSMAKSUT JA LAHJOITUKSET:

FI15 8000 1700 3033 09

KIRKKOKUNTA JA KIRJAMYynti: FI15 8000 1700 3033 09

Julkaisija: Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko.

Tilaushinta 2023: Kotimaassa 25 e vuosikerta, ulkomaille 35 e

Toimitus: päätoimittaja Marko Kailasmaa, marko.kailasmaa@luterilainen.com

Taitto: Ideamylly, kuvitus: Kimmo Pälikkö

Lehden tilaukset, osoitteenmuutokset:

marko.kailasmaa@luterilainen.com, puh.050 342 7448.

Tilausmaksut Luterilainen-lehden pankkitilille no.: FI15 8000 1700 3033 09

Kirkon internet-sivut: www.luterilainen.com